

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Pedagogická fakulta

DIPLOMOVÁ PRÁCE

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA VE STRAKONICÍCH

Lucie Drábková

České Budějovice, 2010

Anotace

Základní umělecké školy u nás mají mnohaletou tradici. ZUŠ Kochana z Prachové Strakonice slaví již sedmdesáté výročí založení. Je s podivem, že za celou dobu se nikdo nepokusil dobu jejího trvání komplexně zpracovat. Protože zde od roku 2006 vyučuji hru na klavír a stala jsem se tedy její součástí, vybrala jsem si právě ji jako téma své diplomové práce.

ZUŠ se podílí nemalou měrou na kulturním dění města a představuje důležitou vzdělávací instituci neboť 750 dětem nabízí výuku ve čtyřech oborech - hudebním, výtvarném, tanečním a literárně dramatickém a připravuje talentované žáky na střední, vyšší a vysoké školy s uměleckým zaměřením.

Synopsis

Primary art schools enjoy a long tradition in our country. The Primary Art School "Kochana z Prachové" in Strakonice celebrates already the 70th anniversary of its foundation. It is surprising that nobody has attempted to elaborate a comprehensive work concerning its history for the whole period. With respect to the fact that I have been teaching the piano playing here since 2006 and therefore I have become a part of it, I have chosen just the history thereof as the subject of my thesis. The Primary Art School participates in many cultural activities of the town of Strakonice and it is an important educational institution because it provides education to 750 pupils in four subjects - the musical, graphic, dancing and literary-dramatic ones and it prepares talented pupils for the study at secondary schools, colleges and universities focused on arts.

Poděkování

Chtěla bych vyjádřit poděkování všem těm, kteří mi při realizaci mé diplomové práce pomáhali. Především paní ředitelce Základní umělecké školy ve Strakonicih Mgr. Aleně Šabkové za cenné rady týkající se historie ZUŠ a za zapůjčení vlastních materiálů. Panu Janu Dostalovi, bývalému učiteli a řediteli ZUŠ Strakonice, který mi poskytl 13. 2. 2009 dlouhý rozhovor, vážící se k danému tématu, paní Anně Hejlíkové, bývalé učitelce klavíru, za její postřehy a vyprávění, Mgr. Tamaře Janoutové za pomoc s anglickým překladem anotace, Mgr. Tereze Benedové za opravení práce a Mgr. Martinu Voříškovi, Ph. D. za ochotu s ním odpovídat na veškeré mé dotazy. V neposlední řadě také své rodině za velikou podporu.

Úvod

Tato diplomová práce si vzala za cíl stručně zmapovat trvání Základní umělecké školy ve Strakonících, která právě letos slaví své sedmdesáté výročí založení. Za tu dobu se samozřejmě může pochlubit bohatou historií. Školní kronika je v průběhu let vedena s větší či menší pečlivostí, takže především v období válečném se nám zachovalo jen málo informací a z důvodu velkého časového odstupe nebylo možné oslovit spolehlivé pamětníky. Podobná situace nastala i v období, kdy ve funkci ředitele působil Vojtěch Hrubý. Z těchto let bohužel nemáme jediný zápis.

Vzhledem k tomu, že dosud nebyla kronika podrobněji zpracována a existují pouze tři výroční almanachy k pětadvaceti, šedesáti a sedmdesáti letům, musela jsem informace čerpat převážně ze vzpomínek pamětníků, z kronik uložených ve Státním okresním archivu Strakonice, které nejsou opatřeny inventárními čísly, a z uvedených almanachů.

Pokusila jsem se z každého školního roku zaznamenat podstatné akce, úspěchy a zajímavosti. Dlouhé období trvání ZUŠ jsem pak rozdělila podle působení jednotlivých ředitelů. Většina zastávala tuto funkci krátce, pouze několik let, výjimku představuje však Milan Prášil, který ve funkci ředitele strávil celých patnáct let.

Rozměrnější kapitolu ovšem zaujímá Jan Dostal. Jeho usilovnou a obětavou činností vzkvétala nejen škola, ale i celý kulturní život Strakoníc.

Za dlouhou dobu své existence škola pochopitelně zaznamenala léta úspěšná i nepříznivá a může se pochlubit celou řadou významných absolventů. Mnoho z nich se sem vrátilo v nové roli pedagogů a vychovává další generaci mladých muzikantů, jiní zastávají významné posty v kulturním životě.

Je nutné si uvědomit, že název školy se v průběhu let měnil. Z původního Městská hudební a pěvecká škola byla v roce 1961 přejmenována na Lidovou školu umění. Takzvané „lidušky“ jsou spojeny s dobou před rokem 1989. Pak se přejmenují na základní umělecké školy a těmi zůstávají dodnes.

Co se týče soutěží základních uměleckých škol, je první stupeň školní kolo. To si pořádá každá škola sama a většinou nebuduje, spíše jde o prověření vybraných adeptů a jejich připravenost. Dalším kolem je okresní. Má již nestrannou porotu sestavenou z učitelů

z různých ZUŠ a účastníci jsou bodově ohodnoceni. Existuje celá řada pravidel, aby se s bodováním nemohlo manipulovat a klání bylo nestranné. Pouze žáci, kteří vybojují první místo s postupem, pokračují do krajského kola. Pro žáky, jež obsadí první místo bez postupu, druhé a třetí místo nebo čestné uznání, soutěž končí. V krajském kole je systém stejný a tudíž do nejvyššího stupně, celostátního ústředního kola postoupí jen ti nejlepší ve své kategorii v krajích, z celé republiky.

Kromě této soutěže existují u nás i další, například celostátní Prague junior note, která není vícekolová.

Věnuji se zde výsledkům především z ústředních kol. Z krajských kol a krajských přehlídek pouze okrajově. Uvádím většinou jen součty prvních cen, druhých atd. Žáky zde nejmenuji. Výsledková listina totiž každoročně z krajských kol obsahuje mnoho cen a jmen, čímž by práce zabředla jen do tabulkových přehledů.

Co se týče soutěží výtvarného oboru, mají trochu odlišný systém než hudební. Některé jsou odstupňované jako ty hudební, jiné jsou jednokolové. Porota buď uděluje cenu konkrétnímu žákovi, nebo pokud ji zaujme celá kolekce, ocení ji souborně.

Jako nejprestižnější soutěž u nás je považována „Mezinárodní dětská výtvarná výstava v Lidicích“. Vznikla právě v tomto městě na památku všech dětských obětí válečných konfliktů. Od roku 1973 je výstava mezinárodní. Původně byla putovní výstavou. Tři ročníky se konaly i ve strakonickém muzeu. Každoročně je dětem zadáno téma, které mají ztvárnit libovolnou technikou. V roce 2009 se výstavy zúčastnilo 21 731 dětských výtvorů z 53 zemí světa a porota jich pamětní medailí „Lidická růže“ ocenila 1467. Řadí se k největším projektům světa tohoto druhu. ¹⁾

Další výtvarnou soutěží, kam ZUŠ Strakonice pravidelně zasílá práce svých žáků, je jednokolová „Alšova země“ ²⁾, „Evropa ve škole“, která je odstupňovaná jako soutěž hudebního oboru od regionálního po národní kolo ³⁾, podobně i „Soutěž VO ZUŠ“, výtvarného oboru, jež navíc hodnotí dlouhodobé tematické projekty pedagogů. ⁴⁾

-
- 1) *Kasalická. I.: Historie výstavy, listopad 2008, [online], [citováno 2010-03-02], dostupné z URL, <http://www.mdvv-lidice.cz/vystava/historie/>.*
 - 2) *Iforum – Prosinec 2008, Alšova země, [online], [citováno 2009-11-12], dostupné z URL, <http://iforum.cuni.cz/IFORUM-5141.html>.*
 - 3) *OA – Poruba – Obchodní Akademie Ostrava, Evropa ve škole, 2010, [online], [citováno 2010-04-14], dostupné z URL, http://www.oa-poruba.cz/evropa_ve_skole_10.php.*
 - 4) *Výtvarný obor ZUŠ Strakonice, Základní umělecká škola Strakonice, 2009, str. 20.*

Hudební tradice ve Strakonících před vznikem Základní umělecké školy

Strakonicko je součástí oblasti Prácheňska (podle hradu Prácheň u Horažďovic). „Původ města kdysi spojoval P. Václav Krolmus s hejny strak. Název však pochází od Strakoníců nebo Strachoniců, tedy příslušníků lidu praotce Straky, Stracha, Strakoně či Strachoně. V historii města hrál na počátku hlavní úlohu rod Bavorů ze Strakonic, který měl v erbu střelu. Téměř 700 let tu vládl církevní rytířský řád johanitů.“⁵⁾

Archiv Strakonic, jenž by nám osvětlil, jak město na soutoku zlatonosné řeky Otavy a Volyňky vzniklo, byl bohužel zničen. S jistotou víme, že ve 12. století byl postaven na kamenné výspě nad řekami hrádek a již před rokem 1243 byl kamenným hradem. Domky poddaných se seskupovaly kolem dnešního Velkého a Palackého náměstí a „v podhradí žila malá vesnička přímých služebníků hradu jménem Žabokrty“.⁶⁾ Dále tu ještě v blízkosti stály malé osady Bezděkov a Lom. Jejich spojením pak později město vzniklo.

První písemnou zmínku s názvem Strakonice máme na listině Václava I. z roku 1235. Bavor ze Strakonic je uveden jako jeden z jejích svědků.⁷⁾ Privilegia potvrzující občanům zakupovat pole, domy a vařit pivo nalézáme na listině Bavora IV. z roku 1367.⁸⁾

Ve městě se narodil první moderní český básník František Ladislav Čelakovský, P. Josef Šmidinger, který byl vzorem postavy P. Matouše Vrby v Jiráskově F. L. Věku, rovněž i národní umělec prof. Josef Skupa, tvůrce loutek Spejbla a Hurvínka.⁹⁾

Za krásnými městy Jižních Čech stojí Strakonice jaksí v pozadí. Doplátily na soustředění průmyslu a masovou výstavbu panelových domů. Jejich rozpínavosti musel ustoupit i rodný domek Čelakovského. Naštěstí se do dnešní doby dobře dochoval zámek, kde sídlí od roku 1953 základní umělecká škola a hradní komplex, jenž se stal v roce 1995 národní kulturní památkou a jsou v něm nainstalovány expozice Muzea středního pootaví. „Mezi další významné památky patří barokní portál masných krámů, bývalá radnice z roku 1903 se sgrafity podle návrhů M. Alše, secesní budova spořitelny z roku 1906, barokní mariánský (morový) sloup na Palackého náměstí, renesančně upravený kostel sv. Markéty, kostel Panny Marie na Podsrpu, gotický hřbitovní kostel sv. Václava nebo židovský hřbitov“.¹⁰⁾

Doklady o hudebnosti tohoto regionu nalezneme v podobě někdy až stovek zapsaných písní ve sbírkách Erbena, Holase, strakonického rodáka Čelakovského nebo místního učitele Josefa Jandy.

Charakteristickým lidovým nástrojem se pro tuto oblast staly dudy. A přestože jsou z historického hlediska typické pro celé jižní a jihozápadní Čechy, pověstmi a Tylovou báchorkou o Švandovi dudákovi se staly symbolem právě Strakonic.

První „Mezinárodní dudácký festival“ se konal k šestistému výročí města v roce 1967. a od té doby jeho tradice pokračuje. Sjíždějí se sem nejrůznější folklórní soubory či jednotlivci ze všech koutů světa. „Svým rozsahem a kvalitou se mezinárodní dudácké festivaly ve Strakonících řadí mezi nejvýznamější svého druhu.“¹¹⁾ Od roku 1995 je členem prestižní celosvětové organizace CIOFF (Conseil International des Organisations de Festivals de Folklore et d'Arts traditionnels) působící v rámci UNESCO a od roku 1997 získal statut mezinárodní organizace pro lidové umění IOV (Comité international des Arts et Traditions populaires).¹²⁾

Během druhé světové války, v době zvýšeného zájmu českého obyvatelstva o lidovou hudbu, vznikla ve městě Strakonická dudácká kapela. Sdružovala jak dělníky, tak i studenty. Na ní pak navázal Prácheňský soubor lidových písní a tanců založený roku 1950, který funguje dodnes. Během své bohaté historie se představil v nepřeborném množství vystoupení u nás, ale i v zahraničí.

Dudácká tradice města samozřejmě nemůže zůstat bez odezvy ani na Základní umělecké škole. Funguje zde Dudácká muzika, která se pravidelně prezentuje na nejrůznějších folklórních koncertech a festivalech. Hra na tento nástroj se zde pochopitelně také vyučuje.

„Doklady o pravidelném hudebním životě ve Strakonících začínají rokem 1861, rokem vzniku velkého pěveckého sboru Zvon.“¹³⁾ Po vydání Říjnového diplomu Františkem Josefem I. v roce 1960 u nás začala vznikat mnohá podobná seskupení. Zvon je nejen nejstarší spolek ve Strakonících, ale i jeden z prvních pěveckých spolků v Čechách, společně například s pražským Hlaholem. Prvotní název Zpěvácký spolek v Strakonících hned příští rok již nahradil Zvon, na počest hudebního skladatele J. L. Zvonaře, jenž se stal čestným členem spolku. Kulturní a společenský život města je s tělesem samozřejmě úzce spjat, neboť Zvon pořádá

koncerty, účinkoval na nejrůznějších akcích, zval do města jiné sbory a umělce - jmenujme například houslového virtuóza Jana Kubelíka. Vedle hudby se věnoval Zvon i literární a divadelní činnosti. Rovněž zřídil tzv. Nadaci Čelakovského, kam ukládal finance ze svých akcí se záměrem koupit rodný domek slavného literáta, což se po 18 letech střádání podařilo. Domek koupil za 1500 zlatých a opravil ho na vlastní náklady. Bohužel veškerá snaha byla nakonec marná, do dnešních dnů se ho zachránit nepodařilo.¹⁴⁾

Slavný spolek však potkal neslavný osud. Již ve 30. letech 20. století uvádá postupně zájem veřejnosti a definitivně trvání Zvonu ukončuje rok 1948.¹⁵⁾

S činností spolku je úzce spjat Josef Formánek (1844 - 1926), ředitel školy, jenž se stal jednou z nejdůležitějších osobností organizace místního hudebního života. „Čtyřicet let řídil orchestr a sbor pěveckého spolku Zvon, vynikl jako autor menších orchestrálních skladeb, sborů, byl autorem školy pro citeru, výborný citerista, primarius smyčcového kvarteta, sběratel lidových písní, proslul i jako významný propagátor české dudácké hudby a první český koncertní dudák.“¹⁶⁾ Setkával se s lidovými dudáky, od nichž se naučil nástroj ovládat a zachoval nám jejich melodie, psal však i vlastní a upravoval jiné skladby pro dudáckou hudbu a je autorem prvního pojednání hraní na dudy (1894).

Formánkův syn Jaroslav (1884 - 1938) narozený ve Strakonících, se později s otcem přestěhoval do Prahy. Navázal na jeho snahy v pořádání nejrůznějších koncertů, besed a přednášek. Do povědomí se zapsal rovněž rozhlasovým soubojem se skotskými dudáky, z něhož vyšel vítězně a byl pak nazýván „králem dudáků“.¹⁷⁾

Dalším významným hudebním tělesem ve městě byl mužský pěvecký spolek Palla, nazvaný podle plzeňského hudebního skladatele Hynka Pally, který vznikl roku 1923 a „zvládal těžké sbory současné i vyspělejší starší vokální hudby“.¹⁸⁾ V jeho širokém repertoáru nechyběly sbory B. Smetany, J. B. Foerstra, K. Bendla a dalších.

„Místní ochotníci nezůstali pozadu a provedli řadu divadelních představení. 17. dubna uspořádala dívčí průmyslová škola akademii s kulturním programem, který by snesl i dnešní uměleckokritické hledisko, odmyslíme-li si některá době poplatná čísla a nabádání na konci tištěného programu, že se dámy žádají, aby při produkci odložily velké klobouky.“¹⁹⁾

Výuka mladých hudebníků probíhala před vznikem základních uměleckých škol velmi

různorodě. Muzikanti, více či méně vzdělaní, samouci, amatéři ovládali většinou více nástrojů, hráli na kůru, po poutích, v tanečních kapelách a šlo jim o výchovu stejných aktivních hudebníků, schopných pokrýt místní společenskou potřebu. Ještě ve 30. letech bylo možné ve Strakonících a jiných městech navštěvovat pouze soukromé učitele s různou kvalifikací, takže i úroveň vzdělání byla rozmanitá, vyučovací metody nerespektovaly dnešní pedagogické a didaktické zásady a výsledky zůstávaly ve většině případů průměrné. Dnešní propracovaný systém státních ZUŠ s jasně stanovenými osnovami, stanovami a určenými požadavky na vzdělání učitelů se rodily postupně. Na koncertní umělce a vynikající orchestry, jaké známe dnes, bylo nutné si ještě počkat.

Ve Strakonících fungovala například Soukromá hudební škola manželů Klimešových, kteří však přesídlili časem do Prahy. Soukromě zde dávali hodiny i různí přespolní učitelé. Dočasně například Jiří Grepl z Třeboně.

Jistě nepřijali rozhodnutí městské rady zřídit hudební školu radostně, ale zpočátku fungovali všichni vedle sebe. Rodiče často vybírali z možností zcela prozaicky - posílali své dítě zkrátka tam, kam to mělo dostupnější, jak o tom například píše Jindra Mondlová ve své drobné vzpomínce sepsané pro almanach 25let Lidové školy umění: „Já jsem začínala u pana Klimeše, protože jsem to měla blíže - byla jsem v první třídě a škola byla v domě, ve kterém je nyní prodejna nábytku, kdežto hudební škola až na náměstí.“²⁰⁾

Až později získala budoucí ZUŠ převahu, jakou si drží dodnes, a navštěvuje ji kolem 750 dětí.

Postupem doby se u nás síť základních uměleckých škol dříve nazývaných lidových uměleckých škol velmi rozšířila až na dnešních přibližně 500. Jedná se skutečně o světový unikát. Již v roce 1965 při pětadvacetiletém výročí strakonické školy se v almanachu píše, že na našem území přes 350 podobných organizací a že „Československá socialistická republika má světové prvenství v oblasti estetické výchovy mládeže.“²¹⁾

Pochopitelně se nově vznikající ústavy potýkaly s celou řadou nejrůznějších problémů, například s nedostatečným vzděláním pedagogů. Tento jev přetrval ojedinele až dodnes. I nyní nalezneme především na menších školách učitele, kteří nejsou absolventy konzervatoří, pouze vychodili dva stupně ZUŠ a léta zde pak s menším či větším úspěchem vyučují. Zákon se vše

snaží řešit a postupně neodpovídajícím způsobem vzdělané vyučující ze školství odstranit. Nutno však podotknout, že žádné vzdělání nemůže nahradit lásku a vlohy pro pedagogickou činnost.

- 5) Cvrček, J. ZD., Strakonice, město, lidé, osudy, Městský národní výbor v Strakonících, r. 1989, str. 5.
- 6) Cvrček, J. ZD., Strakonice, město, lidé, osudy, Městský národní výbor v Strakonících, r. 1989, str. 26 a 27.
- 7) Cvrček, J. ZD., Strakonice, město, lidé, osudy, Městský národní výbor v Strakonících, r. 1989, str. 24.
- 8) Cvrček, J. ZD., Strakonice, město, lidé, osudy, Městský národní výbor v Strakonících, r. 1989, str. 47.
- 9) Cvrček, J. ZD., Strakonice, město, lidé, osudy, Městský národní výbor v Strakonících, r. 1989, str. 5.
- 10) *Město Strakonice a region, Strakonice – město dudáků*, [online], [citováno 2009-11-13], dostupné z URL, <http://www.folklorenisdruzeni.cz/mesto-strakonice-a-region>
- 11) *Městské kulturní středisko, Mezinárodní dudácký festival, MěKS, 2008*, [online], [citováno 2009-11-12], dostupné z URL, <http://www.strakonice.cz/kultura/index.php?page=mdf---mezinarodni-dudacky-festival>.
- 12) *Městské kulturní středisko, Mezinárodní dudácký festival, MěKS, 2008*, [online], [citováno 2009-11-12], dostupné z URL, <http://www.strakonice.cz/kultura/index.php?page=mdf---mezinarodni-dudacky-festival>.
- 13) 25 let Lidové školy umění ve Strakonících, vydala Lidová škola umění ve Strakonících ve spolupráci s odborem školství a kultury ONV ve Strakonících, 1965, str. 9.
- 14) Šímek, R. G. a kol.: Strakonice, kapitola Pěvecko – hudební spolek Zvon v Strakonících, Nová Šumava, 1933, str. 198.
- 15) 25 let Lidové školy umění ve Strakonících, 1965, str. 10.
- 16) 25 let Lidové školy umění ve Strakonících, 1965, str. 10.
- 17) 25 let Lidové školy umění ve Strakonících, 1965, str. 8.
- 18) 25 let Lidové školy umění ve Strakonících, 1965, str. 11.
- 19) Cvrček, J. ZD., Strakonice, město, lidé, osudy, Městský národní výbor v Strakonících, 1989, str. 319.
- 20) 25 let Lidové školy umění ve Strakonících, 1965, str. 15.
- 21) 25 let Lidové školy umění ve Strakonících, 1965, str. 3.

Historie Základní umělecké školy ve Strakonících

ANTONÍN VYCHODIL 1939 - 1945

V knize vydané v roce 1933 si autor kapitoly Kulturní život postěžoval, že se pouze spolky Zvon a Palla starají ve Strakonících o pěstování kulturního života a že bohužel město dosud nemá hudební školu, ačkoliv „ pro její zřízení byly okolnosti velmi příznivé.“²²⁾

V první polovině 20. století u nás začaly hudební školy hojně vznikat. Co se týče větších měst okolo Strakoníc, tak například v Českých Budějovicích ji založili již v roce 1900,²³⁾ v Písku 1901,²⁴⁾ v Táboře 1921,²⁵⁾ zatímco ve Vimperku až 1949.²⁶⁾

A tak po vzoru jiných měst zřídila rada Strakoníc 1. listopadu 1939 „Městskou hudební a pěveckou školu“. Oficiální statut získala až 1. 4. 1940.²⁷⁾ Zpočátku zde působili pouze dva pedagogové - Antonín Vychodil a Ema Kepková. Vychodil učil hru na housle a zastával funkci ředitele a Kepková vyučovala zpěv a klavír. V té době ji navštěvovalo 12 žáků (7 na housle, 4 na klavír a 1 na zpěv).

Marie Šimková, bývalá žačka, vzpomíná, jak ona a její spolužáci ze strakonického reálného gymnázia založení městské hudební školy s nadšením uvítali a stali se jejími prvními žáky. „Hudba pro nás byla jediným světlým paprskem ve stínu okupace.“²⁸⁾

Než ale začali získávat první hudební dovednosti od profesionálů, muzicírovali si pro sebe doma. „Scházeli jsme se ve svých bytech a dělali jsme muziku, tak jak jsme to uměli(...) Dostala se nám třeba do rukou Smetanova ‚Hubička‘, tedy klavírní výtah, a tak jsme se u někoho z nás shromáždili kolem klavíru a operu jsme ‚provedli‘. Takový osud stihl mnoho písni a písniček, oper, oratorií, symfonií. Věděli jsme, že na to jaksi nestačíme (...), ale nepřestali jsme (...)“²⁹⁾

Když po několika letech vzrostl počet zájemců, Šimková jako již zkušená žákyně začala Kepkové pomáhat a některé učit. Podobně byla oslovena i Jindra Mondlová, rovněž starší žačka, která sama ještě studovala gymnázium. Na vlastní hodiny u Kepkové vzpomíná jako na „pestře a zábavné“ i díky čtyřruční hře.³⁰⁾

Škola vystřídala několikrát své působiště. Nejprve sídlila v tehdejší měšťanské škole, dnešní ZŠ Lidická, po schválení v roce 1940 se přemístila do rodného domku F. L. Čelakovského.

Ve školním roce 1940 - 1941 se konalo první veřejné vystoupení 24. a 26. června 1941 v sále kina Nový svět. Následně získala tři místnosti v budově tehdejší Okresní hospodářské záložny na Velkém náměstí.

Po celou dobu války i přes velké obtíže výuka probíhala dál, avšak kronika, psaná od počátku Kepkovou, zůstala v pozadí zájmu, takže z let 1942 - 1943 máme pouze záznam o několika vystoupeních školy.

Inspektorem byl jmenován profesor konzervatoře V. Polívka, který školu v roce 1943 navštívil a vyjádřil pochvalné uznání výsledků. V roce 1946 přijel na inspekci znovu.

Další veřejná vystoupení se konala v Sokolovně jako například 1. a 2. července 1944 a v prostorách školy v prosinci téhož roku. Vzhledem k vysokému počtu klavírních žáků, vyučovala i sama žákyně pěveckého a klavírního oddělení Marie Němcová.

Emu Kepková účinkovala na koncertech například pěveckého sdružení Zvon a byla činná i jako sólistka chrámové hudby.

22) Šimek, R. G. a kol: kapitola Kulturní život - Vojtěch Novotný, Strakonice, Nová Šumava, 1933, str. 112.

23) ZUŠ B. Jeremiáše, Založení hudební školy, [online], [citováno 2010-02-09], dostupné z URL, <http://www.zusbjcb.cz/htmlvse/historie.htm>.

24) Základní umělecká škola Otakara Ševčíka v Písku, Historie školy, [online], [citováno 2010-02-09], dostupné z URL, <http://www.zuspisek.cz/?ID=historie-skoly>.

25) Základní umělecká škola Oskara Nedbala, Historie, Polák Roman, 2006, [online], [citováno 2010-02-09], dostupné z URL, <http://www.zustabor.wz.cz/historie.htm>.

26) Tato kapitola čerpá ze školní kroniky z let 1939 - 1945.

27) Základní umělecká škola Vimperk, Historie ZUŠ, 2005 - 2008, [online], [citováno 2009-11-12], dostupné z URL, <http://www.zusvimperk.cz/historie.php>.

28) 25 let Lidové školy umění ve Strakonících, 1965, str. 16.

29) 25 let Lidové školy umění ve Strakonících, 1965, str. 16.

30) 25 let Lidové školy umění ve Strakonících, 1965, str. 15.

EMA KEPKOVÁ 1945 - 1952, jmenována 9. 10. 1947

Ema Kepková (narozená 1896) vystudovala klavír na konzervatoři u Karla Hoffmeistra a zpěv.³¹⁾ Z ostravského divadla odešla do Prachatic na zdejší hudební školu, avšak kvůli národnostním nepokojům v roce 1938 byla nucena přesídlit do Strakonice. Podobně jako Otakar Ševčík do Písku.

Po válce byl ředitel Vychodil sesazen pro kolaboraci s Němci. E. Kepková byla pověřena dočasnou správou a od roku 1947 jmenována do funkce ředitelky. Houslové oddělení muselo být zavřeno.

Po celou dobu po odchodu Antonína Vychodila až do doby, kdy převzal funkci Zdeněk Blažek, byla celých těch sedm let Kepková jediným pedagogem na škole. Pouze jí vypomáhaly některé starší žákyně, mezi nimi Jindra Bubnová (provdaná Mondlová, matka Jindřišky Jandové, která dodnes učí v ZUŠ klavír) a Marie Šimková. Kronika o organizačních záležitostech mlčí, takže si těžko představíme, jak výuka probíhala.

Žáci i Ema Kepková často účinkovali na nejrůznějších oslavách a při slavnostních příležitostech. Zatímco v prvních letech to byla hlavně vlastní vystoupení školy, konaná každé pololetí, v pozdějších letech, zejména poválečných, účinkovali vybraní žáci se svou učitelkou na nejrozmanitějších akcích. Například 7. 3. 1946 k výročí narození Tomáše Garrigue Masaryka, 13. 5. 1946 na Večeru spolku Čelakovský, 17. 5. 1946 ke Svátku matek, 20. 6. Večer přátel SSSR atd. Jednalo se o pěvecká vystoupení.

Byl jmenován nový správní výbor - předseda děkan a profesor A. Voráček, prof. Krása, ředitel Meyer, pokladník Ledek.

1947 - 1948 se přihlásilo 30 žáků na klavír, 3 na sólový zpěv, 12 na takzvanou hudební předvýchovu s dětským zpěvem, houslové oddělení pro nedostatek sil zůstalo zavřené.

9. 10. na 2. schůzi správního výboru byla E. Kepková jmenovaná ředitelkou školy.

Následuje opět pestrý výčet vystoupení. Tak například 14. 9. na slavnosti rodinné školy, 11. 10. na Bezručově večeru zazněl „Kantor Halfar“ a „Maryčka Magdonová“ jako melodrama, 26. a 27. 10. sehrál divadelní spolek Čelakovský „Maryšu“. Kepková zde

ztvárnila jednu z rolí a hned další den v Radomyšli účinkovala se Zvonem. 12. 11. zavítali do Strakonice operní sólisté z Prahy, zazněl Fibichův melodram „Vodník“.

16. 12. 1947 se konal žákovský večer v prostorách školy. Poprvé máme k dispozici opsaný program. Křestní jména skladatelů a přesné názvy skladeb však neobsahuje. Zní takto:

Dvořák	Slovanské tance pro čtyřruční klavír zahrály A. Adamcová s E. Kepkovou,
Dmauel	Valčík - J. Bubnová - klavír
Schubert	Valčíky - L. Trávníčková - klavír
Malát	Mazurka č. 3 - M. Vlčková - klavír
Forst	Valčík - R. Fritzová - klavír
Procházka	Skizzy - A. Adamcová - klavír
(autor neuveden)	ruské písně - M. Jarošová - zpěv
Procházka	Slunéčko - M. Vlčková a M. Jarošová - dvojhlasý zpěv
Mozart	Árie z Figarovy svatby - Košatková - zpěv
Bendl	Máj - J. Košatková - zpěv
Chopin	Valčík - M. Plechatá - klavír
D'Acquse	Vlaštovička - M. Vlčková - zpěv

Ve zbytku školního roku 1948 se žákyně a E. Kepková zúčastnily mnohých vystoupení k nejrůznějším příležitostem jako například slavnost Červeného kříže, Mezinárodního dnu žen, akademie gymnázia.

10. 4. zemřel hudební inspektor školy Vladimír Polívka. K uctění památky hrála Kepková na koncertě pěveckého sdružení Zvon 27. 5. Polívkův melodram „Balada o očích topičových“.

Na závěr školního roku 27. 6. byla uspořádána v Sokolovně žákovská hudební besídka 1. - 7. tříd klavírního i pěveckého oddělení, pozornost vzbudil šestiletý Pavel Vlach, který hrál skladby Smetany a Mozarta.

Od 8. - 17. 8. se Kepková zúčastnila v Opočně ředitelského kurzu, klavírních hospitací i politických přednášek.

1948 - 1949 učila na škole stále jen Ema Kepková, neboť do houslového oddělení se nepodařilo nikoho sehnat. Podle kronikových zápisů na devíti nejruznějších oslavách během roku dokreslili žáci a Kepková atmosféru svým vystoupením. Bylo to třeba při příležitosti slavnosti dívčí střední školy, na oslavě gymnázia, pro divadelní spolek Čelakovský, Českobratrskou církev, oslavy Čelakovského a další.

13. 4. na schůzi správního výboru projednávali jeho členové profesor Voráček, profesor Krása, pokladník Pavlíček a dále Meyer, Kahuda, Houba a Kepková stav žáků a vyplatili ředitelce vánoční přídavek.

1949 - 1950 byl školní rok zahájen 1. 9. svoláním všech žáků a od 2. 9. se vyučovalo podle rozvrhu. Zapsáno bylo 47 žáků.

24. 11. se uskutečnila pracovní konference jihočeských ředitelů v Českých Budějovicích, novým inspektorem se stal Beran.

26. 10. proběhla klavírní instruktáž 1. - 3. třídy v Písku, které se zúčastnila Kepková

20. 12. se konala oslava výročí narození Stalina, dopoledne pro školy a večer veřejná oslava s tímž programem, na pořadu byly ruské písně a árie v podání Kepkové a L. Uhlíkové.

14. a 15. 3. 1950 se 6 žáků klavírního a 5 pěveckého oddělení prezentovalo na „STM“, tedy „Soutěži tvořivosti mládeže“. 1. ceny si odvezli P. Vlach - klavír, J. Bubnová - klavír, M. Šimková a V. Krejčí - umělecký zpěv, L. Uhlíková - Švarzová - melodram, 2. ceny přivezly H. Holmanová - klavír, L. Uhlíková - zpěv. Tyto soutěže se konaly každý rok, ale mladí hudebníci strakonické školy se neumísťovali na čelních příčkách.

26. 4. se tito žáci zúčastnili Krajské soutěže v Českých Budějovicích.

6. 5. 1950 byl uspořádán v Sokolovně koncert na oslavu deseti let trvání školy a rovněž k výročí květnových svátků. Jako obvykle účinkovala Kepková, zpívala i hrála na klavír, básník Miloš Tůma (melodram) a vybrané děti klavírního oddělení Bubnová, Fritzová, Plechatá, Adamcová, Vlach a žáci sólového zpěvu Uhlíková, Šimková, Benhäuterová, Fedjun a bratři Krejčovi. Koncert měl podle kronikových záznamů úspěch a vysokou úroveň.

Kromě akce pro Zbrojovku, divadelní spolky Čelakovský a Havlíček se na konci června konala závěrečná hudební besídka v prostorách školy. Ani během prázdnin se nezahálelo. Pro

učitele se pořádala politická školení a hudební večery, kterých se Kepková účastnila i jako interpretk. 13. 8. se zpěváci Uhlíková a bratři Krejčí účastnili zájezdu dudácké strakonické skupiny do slovenských lázní Sliače. Podle kronikových záznamů s velkým úspěchem.

Ve školním roce 1950 - 1951 měl podle prosincových záznamů ústav 52 klavírních žáků a 8 na umělecký zpěv. Rok byl opět ve znamení nejrozmanitějších estrád, večerů - například československé církve, operních scén, hudby a tance, závodního klubu ROH a dalších a v závěru školního roku proběhla opět v Českých Budějovicích „Soutěž tvořivosti mládeže“. Klavíristka Jindra Bubnová získala „diplom uznání“ a zpěvák V. Krejčí ve své kategorii zvítězil. Tito dva žáci, mladý klavírista Pavel Vlach a ředitelka na většině akcí během roku vystupovali. 2. a 3. prosince se pořádala k oslavě 130. výročí narození B. Němcové 3 divadelní představení „Babičky“ - dvě pro žáky škol a jedno pro dospělé. Čtyřiapadesátiletá Kepková se ujala pochopitelně hlavní role. Na dochované fotografii sedí děti kolem ní a obrázek vypadá, jakoby ho někdo vyjmul přímo z knihy Boženy Němcové.

31) Tato kapitola čerpá a cituje ze školní kroniky z let 1945 - 1952. Další informace doplněny z rozhovoru s Annou Hejlíkovou, květen 2009.

ZDENĚK BLAŽEK duben 1952 - leden 1958

1951 - 1952 v lednu došlo opět ke stěhování školy, tentokrát do budovy Rolnické školy, pozdější Mateřské školy Plánkova.³²⁾

V dubnu 1952 se stal novým ředitelem Zdeněk Blažek, bývalý houslista dirigent z rozhlasu, který do Strakonice přišel z Prahy. Od 1. dubna se škola rozšířila i o pobočku ve Volyni, kde působili dva učitelé. Dodnes zde funguje nyní již samostatná ZUŠ.

1952 - 1953 nastoupil na školu Bohumil Zeman. Nevidomý klavírista, žák Jana Heřmana, varhaník a akordeonista. Vedl na škole i dětský pěvecký sbor z dětí, které chodily na hudební nauku. Ten pak vystupoval na nejrůznějších akcích školy. Dále rozšířila řady učitelů Věra Páchová - klavír, flétna a Marie Majerová - klavír.

V únoru byla škola konečně přesunuta do budovy strakonického zámku, kde sídlí dodnes. Nejprve zde měla pouze 2 třídy - dnešní č. 6 a č. 3, prostor mezitím, dnešní třída 5, byly umývárny sloužící za války nacistům, po nich v zámku sídlilo odborné učiliště.

V červnu získala škola i koncertní sálek se zapůjčeným klavírem. Nádherné fresky v sálku z 18. století byly pobité prkny a značně poničené.

1953 - 1954 pracoval pedagogický sbor posílený o osm nových učitelů: Anna Adamcová (provdaná Hejlíková, klavír), Milan Horský (flétna), Karel Majer (housle, flétna), Josef Malý (klarinet), Milan Hála (housle), Marie Tikalová (klavír, varhany), Jana Podlešáková (rytmika) a krátkodobě pouze v roce 1953 na klavír učitel Havlíček a stálí Ema Kepková (klavír, zpěv), Bohumil Zeman (klavír, varhany, akordeon), Marie Majerová (klavír).

12. 5. se konal vzpomínkový hudební večer k sedmdesátiletému výročí úmrtí Bedřicha Smetany. Učitelé pravidelně pořádali takzvané „Divadlo hudby“, kdy pouštěli klasickou hudbu z gramofonových desek a ukázky přibližovali posluchačům průvodním slovem. Takhle mohli návštěvníci vyslechnout například Smetanovu „Mou vlast“, Dvořákovu „Stabat mater“, Čajkovského „Evžena Oněgina“ a další. Rovněž jsou pořádány takzvané „Hudební čtvrtky“ na něž jsou zváni převážně pražští umělci.

1954 - 1955 byl školní rok zahájen shromážděním žáků a jejich rodičů, kterým pronesl řeč ředitel Zdeněk Blažek a poté zahráli E. Kepková a A. Hejlíková Dvořákův „Slovanský tanec číslo 16“ a B. Zeman Smetanovu „Polku“.

V tomto roce se opět pořádaly různé tématické večery, na nichž účinkovala vždy Ema Kepková, často Anna Hejlíková (Adamcová) a vybraní žáci. Takto proběhl například: „Hudební večer Dvořáka“, „Nerudův večer“, „Večer Puškina, Lermontova a Ščipačeva“ atd. Koncerty se skládaly ze živé hudby, reprodukované, často se i recitovaly básně, prováděly melodramy - mluvené slovo s doprovodem klavíru. Dále se konaly hudební večery „Hudební školy“. Na nichž samozřejmě účinkovali žáci, ale i jejich učitelé.

23. 1. účinkoval dětský sbor hudební školy v chrámu při dvou mších, na varhany hrál Bohumil Zeman. V únoru do městského rozhlasu promluvila E. Kepková a mimo jiné zpíval dětský sbor, který založil a vedl Zeman až do svého odchodu ze Strakonice.

1955 - 1956 se slavnostní zahájení pro všechny školy konalo 1. 9. na hradním nádvoří. O hudební program se postarali čtyřruční hrou A. Hejlíková - M. Majerová a V. Vondrák na akordeon. Vondrák právě od září na ZUŠ nastupuje. Mezi další nové učitele patří K. Šmejkal na klavír a místo B. Zemana nastoupila Zdena Pellerová. Na poradě učitelského sboru byl předložen návrh na volbu zasloužilého kulturního pracovníka. Pedagogický sbor se vyslovil pro Emu Kepkovou.

Ema Kepková nacvičila a také provedla program nazvaný „Bezručův večer“, který se konal 26. 10. a pak se ještě dvakrát opakoval. Na „Puškinově večeru“, v divadelní hře „Loupežník“, „Čarovné dudy“, při „Hudebních nešporách“ v Husově domě, slavnostním večeru zahájení měsíce přátelství SSSR, kde zpíval Vl. Krejčí, hráli i manželé Majerovi a A. Hejlíková.

1956 - 1957 přivítal pedagogický sbor do svých řad mimo jiné i houslistu Bohumila Kotmela. Konečně tak vyučuje hru na housle kvalifikovaný učitel. Do té doby byla výchova mladých houslistů svěřena různým externistům z řad místních lidových muzikantů a učitelům školy bez potřebného vzdělání pro doplnění úvazku.

Mezi absolvovanými akcemi byl například „Večer česko - německého přátelství“ složený ze skladeb německých autorů, „Večer česko - ruského přátelství“, „Vzpomínkový večer na prezidenta Gottwalda“, „Hudební večer“ v nemocnici. Na všech účinkovali učitelé. Děti se zase představily na vánoční besídce, různých žákovských večerech a na krajské soutěži v Českých Budějovicích. O případných získaných cenách ze soutěže kronika nehovoří, zřejmě žádné nebyly.

1957 - 1958 dostal v průběhu roku ředitel Zdeněk Blažek výpověď. Kronika neuvádí proč. Podle pamětníků neplnil správně své povinnosti ve funkci.

Kronika je v tomto školním roce opět v pozadí zájmu. Z almanachu k 25 letům školy se pouze dozvídáme, že v dubnu 1958 se konal první výměnný koncert s Hudební školou v Písku a poté i v Klatovech.³³⁾

32) Tato kapitola čerpá ze školní kroniky z let 1952 – 1958. Další informace doplněny z rozhovoru s Annou Hejlíkovou, květen 2009.

33) 25let Lidové školy umění ve Strakonících, 1965, str. 34.

JOSEF NECHVÁTAL únor - červen 1958

Po nuceném odchodu Z. Blažka stál v čele školy dočasně J. Nechvátal, učitel z Písku, který však odešel z rodinných důvodů do Znojma.³⁴⁾

JAN DOSTAL září 1958 - květen 1966

Klavírista a dirigent Jan Dostal je dodnes ve vzpomínkách strakonických učitelů i bývalých žáků často skloňovaná osobnost.³⁴⁾ Dá se říci, že on pozvedl školu na velmi vysokou úroveň. Avšak nejen školu, ale i celé tehdejší kulturní dění města. Patří k nejvýznamnějším osobnostem v historii ZUŠ.

Narodil se 12. 9. 1920. Otec byl hlavním režisérem Národního divadla. Začal se učit hrát na klavír u soukromé učitelky, avšak spíše než cvičením a etudám věnoval nejvíce času improvizování a horlivému komponování. Vystudoval pražskou konzervatoř, dirigentské oddělení a pokračoval mistrovskou školou u Václava Talicha.

Než přišel do Strakonice, učil na Základní umělecké škole v Jaroměři, zastával funkci sbormistra a dirigenta v divadle v Českých Budějovicích, učil, pak i řídil Hudební školu v Prachaticích. V nově vznikajících hudebních školách po celé republice byl učitelů nedostatek, a tak ani nevadilo, že v té době neměl klavírní absolutorium, nástroj měl vždy pouze jako vedlejší předmět a nikdy se nezabýval metodikou.

Chybějící vzdělání si doplnil přihlášením do Českých Budějovic na takzvanou Vyšší hudební školu na klavírní pedagogiku, která byla ukončena zkouškou z pedagogiky, metodiky a hry na klavír.

Na strakonické ZUŠ nebyla právě příznivá situace. Nebyl tu k dispozici byt, takže ředitelna s umyvadlem se stala bytem, učebnou i úřadovnou v jednom. Škola měla nevyzpytatelné klavíry. Chyběly inventáře i seznamy a adresy učitelů, ani nemohl pozvat pedagogický sbor na první konferenci. Topilo se ještě uhlím v kamnech v každé třídě, často ho sami učitelé skládali.

Rodiče mu však fandili a někteří učitelé tu byli znamenití. Psalo se září 1958 a hudební

školu čekaly značné změny.

Neměl jasné představy o vedení, řídil se pouze úvahou, mají-li mít děti zájem o hudbu, musí kolem nich být hudební kultura. Děti budou přirozeně chtít dělat to, co dospělí. Když se tedy dospělí nezajímají o hudbu, nebudou o ni mít zájem ani děti, čili je potřeba učinit ze Strakonice hudební i kulturní město, protože se lidé nebudou zajímat o hudbu, pokud nebudou mít širší kulturní zájmy. Kolem školy si přál vytvořit vlídnou uměleckou atmosféru, podněcující žáky k lásce k hudbě. Velmi těžko dosažitelný cíl.

Ve škole nevisela žádná politická hesla, na nástěnky sháněl fotografie ze života skladatelů a texty se školou související. Snažil se zprostředkovat rodičům i dětem přístup k hudbě. Sám proto uváděl každé vystoupení i při žákovských koncertech. Jednou dvěma větami promluvil o skladbě, jejím autorovi a upozornil, čeho by si na ní mělo publikum všímat. „Na jednom z prvních žákovských koncertů hrála nějaká holčička Schumannova Divokého jezdce, velice pomalu, mdle, já jsem potom na konferenci s učiteli o tom mluvil: ‚Co děti učíme? Co si mají myslet, když Divoký jezdec se hraje takto?‘ Stará učitelka žačky se dala do breku, nikdo se tímhle tenkrát nezabýval. Žačka měla čárku za splnění povinnosti zahrát Schumanna a hotovo. Takže jsem tímhle způsobem začal bojovat o muziku, což se dařilo. Tahle stará učitelka toho už moc nepořídila, ale jinak tam byly vesměs schopní učitelé. Například houslista Kotmel ještě spolu s jedním učitelem z Havlíčkova Brodu byli nejlepší housloví pedagogové v republice.“

B. Kotmel přišel na školu v roce 1956 a vychoval zde celou řadu vynikajících houslistů, mezi nimi i Václava Hudečka.

Jan Dostal organizoval abonentní koncerty, na něž zval slavné umělce. Kolega ho varoval, podle něj byla celá akce předem pohřbená, nakonec po třech letech měli 180 abonentů. Vystupovali zde významní interpreti například František Maxián, Jan Panenka a celá řada dalších. Velká návštěvnost nakonec přesahovala možnosti sálku a koncerty se musely přesunout do domu kultury.

„Naštěstí jsem neměl hudebně pedagogické vzdělání, jsem svým způsobem nezaujatý a nešlo mi o vychovávání malých virtuózů, nýbrž o to zaujmout děti pro hudbu, což je úkol velmi těžký. My jsme byli škola, kde se muzika dělala ve velkém, byli jsme krajská vzorová

škola, chodili k nám hospítat, klavíristi absolvovali půl večerem nebo i celým, Chopinem, Beethovenem. A pak jsem měl možnost sledovat, jak tyto velkolepě absolvující děti přišly na vysokou školu, odstěhovaly se ze Strakonic a už se ke klavíru nevrátily. Rvalo mi to srdce. Nutně se následně člověk ptá, k čemu je velkolepý koncert, když v dítěti hudba nezapustila kořeny. Z toho důvodu se stalo mým cílem pěstovat hudbu, než pěstovat virtuozitu. Měl jsem vítězku celostátní soutěže tvořivosti mládeže v kategorii do 14 let a ne že bych nechtěl vychovávat výborné žáky, ale šlo mi o to, aby to dělali rádi. A oni chtějí, pokud se jim to nezoškliví, k čemuž počítám i postavit před ně školu s puntíky a předpisy a vyžadovat vše bezpodmínečně přesně podle zápisu. Jaký zájem má žák plnit vůli mrtvého skladatele? Žádný. Musí realizovat muziku, co v sobě má. Později jsem například začínal hodinu první stránkou Beethovenovy „Elišky“ bez not. Děti ji slyšely, zajímala je a dělaly v učení obrovské pokroky, neboť chtěly“.

Dostal vedl i recitační kroužek. Učilo se celkově trochu odlišným způsobem, než dnes. Zatímco nyní se postupuje po malých krůčcích k obtížnějším kusům, dříve děti dostaly malá cvičení, na nichž si nacvičily obtížné místo, a pak začaly rovnou hrát virtuózní skladbu. Nejpoužívanější noty na počátek hry, takzvaná BGS, neboli Z. Böhmová, A. Grünfeldová, A. Sarauer - Klavírní škola pro začátečníky -se dnes poněkud opouští kvůli celé řadě sporných metod.

Dostal představoval nekonformního učitele a BGS mu příliš nevyhovovala pro nutnost jednotného držení ruky. Také proto později v Supraphonu upravil Bayerovu školu, dříve velmi populární. Jindřich Máslo do ní zapracoval lidové písně a nově ji vydal. Na začátku přidal typy na hru bez not. Dočkala se celkem sedmi vydání.

V lednu 1965 se dostal do střetu s okresním výborem KSČ kvůli abonentnímu koncertu. Termín akce korespondoval přibližně s výročím narozením V. I. Lenina, takže byl výborem, bez vědomí školy, sjednán řečník na přednášku po zahájení koncertu. Ředitel se bránil, nechtěl, aby nic netušící návštěvníci připravení na hudbu, poslouchali místo ní projev. Prosil, ať je projev co nejkratší. Před začátkem mluvil s nachystaným řečníkem, zda je informován o délce projevu. Samozřejmě nebyl. Měl připravenou přednášku v plném rozsahu a jakoukoliv změnu okamžitě zavrhnul. Dostal tedy jako vždy předstoupil před oponu a zahájil koncert.

„Poznamenal jsem, že náhodou je zrovna výročí narození V. I. Lenina a soudruh Malý připomene toto výročí velmi krátkým proslovem. Snažil se to sice oddrkat co nejrychleji, avšak měl na mě nepředstavitelný vztek. Výročí byla vždy jeho slavná chvíle.

V publiku seděli členové výboru a po projevu ihned odešli. Od té doby jsem byl v centru pozornosti.“ Události se dovršily v prosinci roku 1965. „S vědomím drzosti jsem sestavil z koled a veršů malou hru v níž jdou pastýři do Betléma a uvedl ji na vánočním koncertě. Protože jsem nechtěl provokovat, hovořil jsem o starých zvycích a celé vystoupení naladil folkloristicky. Přišlo nečekaně 250 lidí! Stáli všude okolo i ve vedlejší učebně a odcházeli nadšení, děkovali mi za nádherný večer, za prožití Vánoc díky mně. Bohužel soudruhům se má činnost nelíbila, začali mě i trochu sledovat a v květnu jsem se nervově sesypal“.

Po pobytu v psychiatrické léčebně ve Lnářích školu opustil. Odešel do Prahy do Lidové školy umění v Libni učit hudební nauku. Zároveň vedl redakci časopisu Hudební výchova, součást časopisu Estetická výchova, až se stal redaktorem a později šéfredaktorem vydavatelství Supraphon. Zde pracoval 10 let. Ve své funkci jezdil do hudebních škol a radil se s učiteli, co by potřebovali, aby v nakladatelství vyšlo. Takhle vzniklo například vydání etud pro violoncello, Ševčíkova škola. Na základě pozorování studia své dcery u profesora Škampy se stal spoluautorem dětské školy pro violoncello.

Mezi další práce patří Hraj, co chceš pro malé klavíristy, Knížka pro Annu Magdalénu Bachovou s půvabnými komentáři, tvořivost a muzikalitu rozvíjející Mladí muzikanti I. díl spolu s J. Neoralovou a O. Pavlovskou, rovněž pořádal sborník Dítě u klavíru z příspěvků učitelů z východního bloku.

Kvůli podpisu protestu proti odchodu Ivana Medka z funkce šéfredaktora musel Supraphon opustit a až do důchodu učil na Základní umělecké škole v Nuslích.

Nyní žije v Senešnici u Prahy.

34) Informace získány z rozhovoru s Annou Hejlíkovou, Strakonice, květen 2009.

35) Tato část kapitoly Jan Dostal čerpá a cituje z rozhovoru s Janem Dostalem, Senešnice, 13. 2. 2009.

1958 - 1959 nastoupil, jak již bylo řečeno, do funkce ředitele Jan Dostal. ³⁵⁾ Kronika ovšem žádné záznamy z tohoto roku neobsahuje.

1959 - 1960 bylo pro sálek zakoupeno nové křídlo. Besedu pro veřejnost měl Alois Hába, František Maxián, klavírní recitál Ivan Moravec, konal se výměnný koncert se Základní uměleckou školou v Klatovech.

16. 2. 1960 vystupoval v sálku sólista opery Národního divadla Jindřich Jindrák, pocházející ze Strakonic. Průvodní slovo pronesl Jan Dostal a pak ještě zahrál společně s Annou Hejlíkovou čtyřručně skladbu „Ze Šumavy“ Antonína Dvořáka.

1960 - 1961 učitelský sbor zůstal téměř nezměněn. Jan Dostal, Anna Hejlíková, Milan Horský, Bohumil Kotmel, Jaroslava Kotmelová, Zdeňka Průchová, Marie Šípová, Vladislav Vondrák, externě Josef Voříšek. Pouze Zdena Pellerová odchází k 1. 11. do důchodu a místo ní nastupuje absolvent pražské konzervatoře Stanislav Čásenský, který zde působí dodnes. Během roku přibyl na dechové nástroje a harmoniku Josef Beran. Škola však trpěla nedostatkem prostoru. Nouzovou situaci musela vyřešit otevřením dechové třídy na půdě bez oken a ani protesty rodičů k lepší učebně nepomohly.

Na 31. 8. byla do ZUŠ pozvána na instruktáž Eliška Kleinová z Voršilské školy Praha 1. Zúčastnili se jí kromě místních učitelů klavíru i jejich kolegové z Písku, Blatné, Krumlova a byli velmi spokojeni.

1. 9. je zapsáno 277 žáků. Zpěv vyučuje ředitel podle nových osnov v kroužcích po 5 - 6 dětech. Ústav získává další nový klavír Förster pro tehdejší učebnu číslo 7 a nemusí si již zapůjčovat soukromé nástroje.

4. 10. se konal první z abonentních koncertů. Účinkovali I. Hurník a F. Hanták. Přihlásilo se na něj 132 abonentů, což bylo velké překvapení. Nestačily totiž ani židle v sálku. A tak se dvě řady musely umístit i na pódium (v současnosti již sálek pódium nemá). Hned druhý den se pořádala odpolední besídka s Hurníkem a žáky. Hned 29. 10. 1960 přijelo koncertovat „Smetanovo kvarteto“.

5. - 8. 12. 1960 pořádala strakonická ZUŠ Schumannovu soutěž k výročí slavného

skladatele a získala celkem 8 vítězství. 3 v klavíru - J. Märzová, P.Hadraba, L. Hubínková, 1 ve čtyřruční hře Baierová - Märzová, 3 v houslích K. Havelková (provdaná Kohoutová, která po studiu na konzervatoři vyučuje v ZUŠ dodnes), J. Darebná, P. Hadraba a 1 v akordeonu V. Riedelbauch.

Ústřední kolo soutěže „STM“ 1961 skončilo pro školu velikým úspěchem. Houslový soubor a houslové kvarteto získaly první cenu, stejně tak L. Hubínková - klavír a J. Darebná - housle. Zpěvačka M. Zahajská druhé a Dudácká muzika třetí místo.

1961 - 1962 má škola 9 interních a 1 externího učitele. 98 žáků na klavír, 43 na housle, 3 na violoncello, 28 akordeonistů, 22 na dechové nástroje a 22 zpěváků, přípravný ročník navštěvuje 25 dětí. Nově je v tomto školním roce založen výtvarný obor, který vede prof. Jiří Rejžek. Vyučuje se v Bílé růži na Palackého náměstí, modelovna je umístěna v bývalé Markově továrně.

Hudební školy se přejmenovávají na lidové školy umění. Rovněž se začnou pořádat samostatné absolventské koncerty vynikajících žáků. Většina z nich pak pokračuje na konzervatořích.

15. 5. se konal absolventský večer Václava Riedelbaucha za spoluúčasti harmonikového souboru. Všichni byli ze třídy V. Vondráka.

V ústředním kole „STM“ v Bratislavě zvítězila J. Darebná a houslové kvarteto, 2. místo obsadil houslový soubor, K. Havelková, J. Riedelbauch a Dudácká muzika.

Učitelský sbor získává díky mnoha vítězstvím žáků v krajských kolech „STM“ zvláštní uznání za příkladnou hudební výchovu dětí a mládeže.

Na abonentní koncerty přijal pozvání například Jindřich Jindrák, Ivan Štraus, Ivan Moravec, Josef Chuchro s Alešem Bílkem.

1962 - 1963 má škola 10 učitelů a jednoho externího. Výtvarné oddělení má 28 žáků. Nastoupili dva noví učitelé, nevidomá Jiřina Benešová - harmonika a Karel Slavík - housle. Výtvarné oddělení se potýkalo s problémy s umístěním. Na poslední chvíli muselo slíbené prostory v kulturním domě uvolnit školní družině. Starosti způsobují tenčící se zásoby uhlí ve

sklepe. Nová uklízečka se bohužel nenaučila zatápnět. Ve třídách je v době vyučování zima, kouř a všude kolem nepořádek z popela, uhlí.

Jako novinku kronika uvádí trvání vyučovací lekce 45 minut. Na pedagogické radě 7. 9. se učitelé usnesli podněcovat hudební život v rodinném kruhu. Dostal kvůli tomu sepsal i „Pedagogické čtení“.

Na první abonentní koncert přijeli pro 180 posluchačů vystoupit Ilja Hurník a Pavel Štěpán.

17. - 28. 10. strávil Jan Dostal služebně v Lipsku, kde přednášel o metodice vyučování na pozvání tamní vysoké hudební školy.

1. 12. dostal Milan Horský výpověď. Přestože byl výborným pedagogem a muzikantem, neplnil si své povinnosti a měl problémy s alkoholem. Za něho se podařilo od ledna 1963 přijmout Jana Voříška, bratrance Josefa.

Na druhý abonentní koncert přijelo Vlachovo kvarteto, na třetí Alexandr Plocek a Josef Páleníček. Návštěvnost byla opět velká. Kolem 180 posluchačů.

Na přelomu ledna a února o prázdninách klesla teplota ve třídách na - 9 stupňů Celsia, na chodbách byly teploty ještě nižší. Umývárny zamrzly. Přes zákaz byly tajně rozmrazovány v noci elektrickými kamny. K vyúčtování za elektrickou energii měl pak městský národní výbor nemalé výhrady.

Čtvrtý abonentní koncert, na němž byla provedena Smetanova „Hubička“, se u Dostala nesetkal s kladným hodnocením, zato „Foerstrovo trio“ na pátém koncertě velmi pochválil. Na šestém se dvěma stům posluchačů prezentovala „Ars rediviva“, na sedmý, Jindrákův a Štěpánův, přišlo neuvěřitelných 250 lidí.

4. a 5. 4. připravila škola výchovný koncert pro 1. a 2. třídy základních škol.

Václav Hudeček zahrál při příležitosti svého samostatného absolventského večera dva houslové koncerty - Mozartův D dur a Mendelssohnův e moll.

V květnu 1963 se žáci ze třídy B. Kotmela s úspěchem účastnili v Ústí nad Orlicí Kociánovy soutěže. K. Havelková získala čestné uznání, V. Hudeček druhé místo a P. Hadraba třetí místo.

1963 - 1964 navštěvuje hudební obor 212 žáků, výtvarný 41.

Přichází externě violoncellista O. Kavale, profesor plzeňské konzervatoře, dále externě pomáhají Jan Voříšek - klarinet, flétna, Josef Voříšek - žestě, citera, kytara, Eduard Kouba - housle, Josef Houdek - housle. Stálý pedagogický sbor pracuje ve složení: akordeon - Jiřina Benešová, Vladislav Vondrák, housle - Bohumil Kotmel, Karel Slavík, klavír - Stanislav Čásenský, Anna Hejlíková, Jaroslava Kotmelová, Marie Šípová a Jan Dostal.

Celkově se v tomto školním roce konalo 18 žákovských koncertů, z nichž 5 bylo absolventských, dále 9 výchovných, 7 abonentních, na nichž například vystoupil Ilja Hurník se svým „Debussyho večerem“, „Český komorní orchestr“, „Trio B. Martinů“, Nora Grumlíková a Jaroslav Kolář a další.

Sedm žáků se účastní „Kociánovy houslové soutěže“ v Ústí nad Orlicí. Václav Hudeček vítězí a natáčí pro rozhlas.

Práce žáků výtvarného oboru byly vybrány ústřední komisí na výstavu v NDR, NSR, Itálii a Japonsku.

1964 - 1965 navštěvovalo školu 270 žáků. Nastoupili dva noví učitelé houslí - Treybal a Brožka, kteří však hned následujícího roku odešli. Novou výraznou posilou byla ovšem Růžena Vizinová. Původně vedla výtvarný kroužek v Pionýrském domě a převedla své děti s sebou. Vyučovala na ZUŠ dlouhých 21 let. Pedagogický sbor tedy mimo výše jmenované ještě tvořili: J. Benešová, S. Čásenský, J. Dostal, A. Hejlíková, O. Kavale, B. Kotmel, J. Kotmelová, K. Slavík, M. Šípová, V. Vondrák, Josef Voříšek, Jan Voříšek, J. Rejžek.

Tento školní rok nesl pečeť významných výročí. Jednak 25 let založení ZUŠ a pak 20 let vzniku ČSSR. Proto vznikla brožurka o práci školy a uspořádalo se několik akcí.

Na abonentních koncertech zahráli Ladislav Jásek s Josefem Hálou, „České concertino“, „Pražské dechové kvarteto“, Pavel Štěpán, Miluše Dvořáková s Milanem Muclingerem.

V březnu byl Karel Slavík umístěn do vyšetřovací vazby a jeho dvacet žáků se tak ocitlo bez učitele. Proto byl přijat důchodce Rudolf Hodek.

V krajské houslové soutěži v Českém Krumlově si sedm žáků odneslo nejvyšší ocenění, 3 skončili druzí a 1 třetí.

Čtyři žáci - J. Forejtová, K. Havelková, J. Riedelbauch a O. Vlček - byli přijati na konzervatoř v Praze a Plzni.

28. 5. proběhl v kulturním domě slavnostní koncert školy spojený s malou výstavou k jejímu pětadvacátému výročí jejího založení.

18. 6. měla svůj absolventský koncert houslistka Květa Havelková. Konkrétní program kronika neuvádí, pouze se zde píše: „Strhující podání.“

1965 - 1966 vyučuje na škole 10 interních a 5 externích učitelů a v hudebním oboru je přihlášeno 221 a ve výtvarném 56 žáků.

V tomto školním roce se jako novinka konají pololetní přehrávky, které ukazují mnoho problémů. V klavírním oddělení řada žáků nestačí na požadavky vyšších ročníků a známky, které určuje učitel, neodpovídají skutečnosti. Tento nedostatek se stane hlavním tématem klasifikační porady.

V ústředním kole v komorní a souborové hře v Brně získali žáci B. Kotmela 2 první a 1 druhé místo a titul absolutního vítěze.

20. 5. odchází Jan Dostal do léčebny. Ještě předtím rozděljuje učitelům úkoly a zástupcem se stává S. Čásenský. Na konci školního roku odchází Dostal po osmi letech na strakonické škole do Prahy.

36) Tato část kapitoly Jan Dostal čerpá ze školní kroniky z let 1958 - 1966. Další informace doplněny z 25 let Lidové školy umění ve Strakonících, str. 15, 18, 22, 28, 29 a z rozhovoru s Janem Dostalem 13. 2. 2009.

STANISLAV ČÁSENSKÝ zástupce květen - září 1966

V proluce mezi odchodem J. Dostala a příchodem K. Alligera zastával krátce ředitelský post.³⁷⁾

KAREL ALLIGER 1966 – 1969

Byl důstojným nástupcem Jana Dostala. Bohužel jeho působení na strakonické škole nemělo příliš dlouhé trvání.³⁸⁾

1966 - 1967 byl školní rok zahájen 1. 9. se změnami v pedagogickém sboru. Do Prahy odešel Jan Dostal a škola zůstává až do 1. 10. bez ředitele. Dočasnou funkcí je pověřen Stanislav Čásenský a 1. 10. nastupuje jako nový ředitel Karel Alliger, jenž vedl dosud ZUŠ v Šumperku. Jeho manželka Věra učí klavír a přípravnou hudební výchovu. Dalším novým učitelem je Ladislav Rom. Přišel na školu v září 1966. Zakládá zde s nemalými potížemi dechovou třídu. Zpočátku trpěla nízkým počtem žáků. Až ukázkami hraní po školách se zájem zvýšil a položil tak základ slavné éry dechové hudby.

Problémy jsou opět s místem houslisty, to zůstává po odchodu učitele Hodka neobsazené. Nepomohl ani konkurz. Na škole tedy vyučuje 14 učitelů, z toho 10 interních a 4 externí. Žáků je přihlášených 277, z čehož v hudebním oboru je jich 227 a ve výtvarném 50. Do přípravného ročníku je přijato 29 žáků.

Manželé Alligerovi prosazovali v hodinách přípravné hudební výchovy a hudební nauky nový moderní způsob práce s dětmi na základě metod Orffovy školy. Hudebnost dětí rozvíjeli spojením slova, pohybu a hry na snadno ovladatelné Orffovy nástroje. Účastnili se mnohých seminářů po republice, kde tuto metodu představovali ostatním pedagogům, rovněž podnikli cestu do Maďarska, aby se seznámili se zdejšími důmyslným systémem výuky hudební výchovy vytvořeným Zoltánem Kodályem.

Vytvořili i vlastní učební pomůcku pro žáky hudební abecedu. Česká Orffova škola,

kteřou napsal P. Eben a I. Hurník, obsahuje fotografie ze strakonického sálu.

Tradice abonentních koncertů pokračovala. Chodilo na ně stabilně kolem 150 diváků.

Když měl 13. 12. Václav Hudeček v kulturním domě recitál, podpořit ho přišlo na 300 diváků. Mimo jiné zahrál i Mozartův Koncert č. 3, Händelovu Sonátu č. 1 a Ravelova „Tzigane“.

Na květnové „Kociánově houslové soutěži“ v Ústí nad Orlicí, s mezinárodní účastí, získala Helena Havelková ve 2. kategorii 4. místo a B. Kotmel v 1. kategorii 2. místo. Oba ze třídy B. Kotmela.

7. 6. se konala návštěva předsedy Twittenhofa ze svazu hudebních pedagogů v tehdejší NSR, který byl překvapen vysokou úrovní českých hudebních škol, jejich organizací a intenzitou činnosti.

1967 - 1968 počet žáků stoupl na 325. Na místo učitele houslí nastoupil absolvent pražské konzervatoře Milan Švec. Po dlouhé době tak působí zase na škole dva kvalifikovaní interní housloví učitelé. ZUŠ se však potýká s nedostatkem místa. Měla přislíbené přebudování části sociálního zařízení na třídu, což se nestihlo a tak Švec učí střídavě v ředitelně a učebně hudební nauky.

Abonentní koncerty nabízely mnoho umělců zvučných jmen. A tak Strakonice měly možnost poznat například klavíristu Jana Panenku či houslistu Josefa Suka.

25. 1. se po několikaleté odmlce konal i koncert učitelů, na němž vystoupili M. Švec, O. Kavale a K. Alliger. Akce měla svůj ohlas i v místním tisku, který o ní nadšeně referoval.

Rovněž se pořádal koncert bývalých žáků školy, kteří pokračují ve studiu na konzervatoři nebo AMU, kde mimo jiné vystoupili i Josef, Jan a Václav Riedelbauchovi, Květa Havelková (provdaná Kohoutová), Magda Petroušková a další.

13. 3. vyšel článek: „V minulých dnech natáčela v Lidové škole umění ve Strakoncích západoněmecká televize záběry z vyučování, které použije do dokumentárního filmu Kultura v Československu. Film bude promítán na druhém programu televize NSR. Kromě toho natáčel televizní tým, který přijel v doprovodu pracovníka naší televize, žákovskou dechovku, houslový soubor, trio, houslové sólo a ukázky z přípravné hudební výchovy podle Orffa.“³⁹⁾

Dvanáctiletá Helena Havelková, ze třídy B. Kotmela měla 16. 4. svůj absolventský koncert. Vedle Martinů Sonatiny, Scarlattioho Sonáty F dur zahrála i Dvořákův Romantický kus č. 1, 3. větu Mozartova Koncertu G dur a mnoho dalšího. Odešla studovat na konzervatoř a poté se stala členkou orchestru FOK v Praze.

1968 - 1969 „začíná v neradostném ovzduší okupované vlasti. Pracovní nadšení z konce školního roku náhle zmizelo. Navíc začínáme školní rok se sníženým stavem učitelského sboru. Odchází manželé Kotmelovi, za něž není náhrada,“ píše se v kronice, kterou vedl ředitel Karel Alliger. Bývalé žákyně, Květa Kohoutová a Magda Petroušková, obě ještě studující plzeňskou konzervatoř, nastoupily na částečné úvazky místo Kotmelových.

Jak tento rok začal, tak i skončil. Kronikové záznamy hovoří o naprostém pesimismu. Přesto však v krajské soutěži ve hře na klavír získala ZUŠ téměř polovinu cen a do celostátního kola bylo vysláno 5 klavíristů a 2 houslisté. Mnoho zájezdů a koncertů podniklo také dechové oddělení.

Škola získala ateliér, kde byl konečně prostor pro všechny učebním plánem předepsané výtvarné činnosti.

Poslední záznam manželů Alligerových do kroniky, jakýsi dopis na rozloučenou, je z 16. 8. 1969. Manželé se loučí s pedagogy, přejí škole i jim hodně úspěchů a vysvětlují, že v důsledku politických událostí nemohou ve vlasti setrvat. Emigrují do německého Mnichova, kde žijí dodnes.

37) Informace čerpány *60 let ZUŠ Strakonice*, vydala ZUŠ Strakonice s pomocí Kruhu přátel ZUŠ, MěÚ, OÚ a ŠÚ Strakonice, podniku Fezko a. s., Jitex Písek a. s., 2000, str. 10.

38) Tato kapitola čerpá a cituje ze školní kroniky z let 1966-1969.

39) Alliger K.: V minulých dnech natáčela v Lidové škole umění ve Strakonících západoněmecká televize, in: neuvedeno. Článek vylepený v kronice s datem 13. 3. 1968.

LADISLAV ROM září - prosinec 1969

1969 - 1970 na jedno pololetí převzal vedení zástupce L. Rom a od ledna 1970 nastupuje do funkce nový ředitel. ⁴⁰⁾

VOJTĚCH HRUBÝ 1970 - 1975

Nastoupil do funkce v lednu 1970. ⁴¹⁾ Přišel do Strakonice se svou manželkou klavíristkou Hanou Spurnou a syny Tomášem a Vojtěchem. Založil smyčcový orchestr, který v brzké době začal hrát, dokonce doprovázel klavírní koncert W. A. Mozarta se sólistou Jaromírem Kubíčkem. Ten později od klavíru zběhl k bicím a nyní je členem orchestru Národního divadla v Praze. Smyčcový soubor ale neměl kvůli chladné reakci publika dlouhé trvání a pozornost Hrubého se upírá novým směrem. Začíná s výukou dud. Vděčíme mu za první opravdu činnou školní dudáckou kapelu při ZUŠ. Jeho manželka, absolventka pražské AMU vyučovala klavír a korepetovala.

Až po roce 1989 se zjistilo, že jemu také vděčíme za uchování školní kroniky z dob působení manželů Alligerových. V nejistých politických dobách ji prozíravě ukryl. Bohužel vedení aktuální kroniky zanedbal a nemáme z této doby žádné zápisy. Ani oslovení spolehlivých pamětníků není možné. Z toho důvodu období mezi lety 1970 - 1975 vynechávám.

40) Informace čerpány *60 let ZUŠ Strakonice*, str. 10.

41) Tato kapitola čerpá ze školní kroniky z let 1970 - 1971 a z *60 let ZUŠ Strakonice*, str. 7, 21. Další informace doplněny z rozhovoru s Mgr. Alenou Šabkovou, duben 2010.

MILAN PRÁŠIL 1975 - 1990

1975 - 1976 když nastoupil 1. 8. 1975 do své funkce, učitelský sbor pracoval v tomto složení: dechové oddělení: Ladislav Rom - žestě, Jindřich Bešťák - žestě, Bedřich Zákostelecký - klarinet, Jan Voříšek - dřevěné dechové nástroje. Klavírní oddělení: Hana Spurná, Anna Hejlíková, Stanislav Čásenský, Miloslava Hrabánková. Smyčcové oddělení: Květa Kohoutová - housle, Milan Švec - housle, Oldřich Kavale - violoncello. Lidové nástroje: Vojtěch Hrubý - dudy, hoboje. Akordeon: Vladislav Vondrák, Jiřina Benešová. Výtvarný obor: Růžena Vizinová - vedoucí VO, Miloslav Pintýř. Zástupcem ředitele se stal Jindřich Bešťák. Celkem školu navštěvovalo 397 žáků, v hudebním oboru 257 a ve výtvarném 140.⁴²⁾

Mezi akce roku mimo jiné patřilo natáčení duduček pro československou televizi, koncerty dechového orchestru na výstavě Země živitelka, na Zlaté křídlovce, 1. máji a dále účinkování žáků při otevření Regerových sadů, na předání „Rudého praporu“ STS Toužim, na VŘSR, pro sovětskou delegaci lékařů a dalších. „Závěrečný koncert“ se uskutečnil 24. 5. v DK ROH pod heslem „Hudba pokroku ať zní“.

Ani děti z výtvarného oboru nezahálely. Účastnily se například výstav „Zdraví začíná doma“, „Děti si malují mír“, „V našem JZD“, za níž převzaly hlavní cenu, a na Okresním výboru KSČ se vystavovaly jejich práce pod heslem „Vstupujeme do roku XV. sjezdu KSČ“. V soutěži „Hudba ve výtvarném projevu dětí“ získaly první cenu.

1976 - 1977 vzrostl počet žáků na 422, z toho 271 hudebníků, 151 výtvarníků. Hudební obor vyučovalo v tomto roce 16 a výtvarný 2 pedagogové. Mezi stálé členy sboru přibyl Milan Bašta - žestě, na částečný úvazek a na akordeon Marie Piklová. Květu Kohoutovou na mateřské dovolené zastupoval Pavel Eremiáš.

V klarinetové soutěži získali svěřenci Bedřicha Zákosteleckého M. Šejna první a P. Brázda třetí místo.

Nejvyšší ocenění „Lidická růže“ z mezinárodní výstavy získali žáci výtvarného oboru. Rovněž o nich vyšla reportáž v časopisu „Vlasta“.

1977 - 1978 přišla nová posila do klavírního oddělení Adéla Rumlenová a do žesťového Vladimír Stroner. Bedřich Zákostecký dokončil první díl své klarinetové školy, schválené ministerstvem školství, jež se stala se platnou učebnicí na lidových uměleckých školách.

V tomto roce se pro zájemce nově otevírá taneční obor. Vede ho učitelka z mateřské školky Jana Chocholová.

1978 - 1979 opět narostl počet žáků na 497. A. Rumlenovou na mateřské dovolené zastupoval absolvent pražské konzervatoře Miloš Vokáč, do výtvarného oboru byli přizváni Jarmila Lískovcová a Milan Kos místo Miloslava Pintýře. Taneční obor navštěvuje 13 dětí. Po roce mění vyučující. Novou posilou je Jana Sedláčková, která však hned v průběhu roku odchází na mateřskou dovolenou a střídá ji Marie Bokrová.

Škola se opět prezentovala prostřednictvím svých sólistů a souborů na nejrůznějších akcích, pořádala i koncert učitelů LŠU strakonického okresu, dechový orchestr natáčel v českobudějovickém rozhlase. Mezi absolventy hudebního oboru byl Pavel Vondrys, nynější starosta města, který dodnes patří mezi velké příznivce školy.

V krajském kole soutěže žesťových nástrojů získali žáci 11 prvních, 3 druhá a 1 třetí ocenění, v lidových nástrojích 2 první místa sólisté a Dudácká muzika rovněž 1. místo a v středním kole 1 první místo a 4 druhá místa.

Žáci výtvarného oboru byli rovněž úspěšní. Jejich práce měli možnost návštěvníci shlédnout na 16 výstavách a ze soutěží si odnesli 157 cen.

1979 - 1980 došlo opět je změně v tanečním oboru. Nyní ho vedla Helena Hulová. Celkově se přihlásilo do tanečního oboru 39 zájemců, do hudebního 279 a výtvarného 230.

Dechový soubor obsadil v ústředním kole druhé místo. Od absolutního vítězství jej dělila 0,6 bodu.

Výtvarný obor opět sklídl mnohá ocenění. Přední příčku v ústředním kole soutěže Exota Olomouc, 1 první a 1 druhé místo v okresním kole „Děti, mír a umění“, 2 hlavní ceny v ústředním kole soutěže „V našem JZD“ a z „Alšovy země“ si odnesl čtyři ceny.

1980 - 1981 bylo přihlášeno 322 mladých hudebníků, dechový orchestr třikrát zahajoval hlavní program a doprovázel hudbou průvod městem i v průběhu roku měl zase nabitý program. Ladislav Rom se stal kapelníkem jak velkého žákovského dechového orchestru při ZUŠ, tak i dechového orchestru při DK zvaného Čezeta, složeného ze žáků a bývalých žáků. Jelikož se hráči obou těles prolínají a mají stejné vedení, je i Čezeta považována za součást školy.

Proběhly houslové a klavírní soutěže. Žádný z celkem 22 vyslaných žáků se však neprobojoval ani do krajského kola.

Výtvarný obor si za tento rok připsal na konto neuvěřitelných 223 cen, diplomů a medailí.

1981 - 1982 Čezeta obsadí druhé místo v národním kole soutěže Zlatá křídlovka. Marie Piklová absolvovala dálkové studium v Praze, čímž získala po čtyřech letech v ZUŠ kvalifikaci pro výuku hry na akordeon.

V kronice se v tomto roce poprvé vyskytuje drobná zmínka o tanečním oboru: „(...) úspěšně také dvakrát vystoupil taneční obor školy pod vedením Heleny Hulové.“

Růženě Vizinové uděluje Ministerstvo kultury pamětní medaili za dlouhodobé zásluhy.

V ústředním kole soutěže vybojoval klarinetista P. Pavelka od B. Zákosteleckého 1. místo. P. Mráz od J. Beš'áka na baskřídlovku 2. místo, J. Salát od L. Roma na tubu 3. místo, J. Moltáš od V. Hrubého na dudy 1. místo, dudácký soubor také 1. místo.

Rok 1982 - 1983 byl ve znamení světového shromáždění za život bez válek a mír. V tomto duchu se nesly i akce školy. Výtěžek koncertu učitelů LŠU byl věnován Výboru mírových sil.

„Závěrečný koncert“ v domě kultury proběhl pod heslem „Hudba za mír mezi národy“.

Hudební obor navštěvuje 279 žáků, výtvarný 292 a taneční 70. Celkem tedy 641 dětí.

16. 9. nastoupila do tanečního oboru Eva Kostolanyiová

Výtvarný obor získal již dvanáctou „Lidickou růži“ a 4 ceny v ústředním kole soutěže „Děti mír a umění“, z mezinárodní výstavy v indickém Dillí přišla stříbrná a bronzová

medaile.

Pedagogové B. Zákostecký, L. Rom, J. Bešťák a J. Voříšek obdrželi od poroty krajského kola ocenění výborné práce. V ústředním kole v Úpici u Náchodu obsadil dechový orchestr 3. příčku. V celostátním klání v komorní hře v Českých Budějovicích ve svých kategoriích zvítězilo klarinetové trio, žesťové kvarteto a žesťové kvinteto.

1983 - 1984 klesl nepatrně stav v hudebním (272) a tanečním (65) oboru, zatímco výtvarný přivítal 6 nových uchazečů. Dohromady tedy LŠU vzdělává 635 zájemců.

Co se týče učitelského sboru, zaznamenal nový rok řadu změn. Od září nastupuje místo Bedřicha Zákosteckého jeho bývalý žák Václav Hruška. Zákostecký totiž dokončil svou klarinetovou školu a odešel na plzeňskou konzervatoř. Do práce nenastoupil klavírista Miloš Vokáč. V srpnu odcestoval na devizový příslib do NSR a již se nevrátil. Zastupuje ho Jindřiška Jandová, bývalá žačka Stanislava Čásenského.

Další novou posilou do akordeonového oddělení je Miroslava Rachová. Navíc ještě korepetuje v tanečním oboru. Jan Voříšek byl po 20 letech působení ve Strakonících přeložen z neuvedených důvodů na volyňskou LŠU.

V klavírních a smyčcových soutěžích žáci v krajských kolech žádnou první pozici neobsadili a do ústředních kol se tudíž neprobojovali. Velkou radost však zažil taneční obor, když v předtančení dětských nefolklórních kolektivů v rámci kraje zvítězil.

Výtvarný obor získal již po třinácté „Lidickou růži“. Naprosto výjimečné však bylo vítězství mladého výtvarníka Karla Škrle v mezinárodní konkurenci v indickém Dillí.

Rok 1984 - 1985 představoval pro hudební obor opět lehký úbytek přihlášených - 268, zato početně posílily výtvarný (306) a taneční (74). V součtu to znamenalo 648 vzdělávajících se.

Výrazný úspěch v ústředním kole znamenalo 1. místo Marie Vilánkové - dudy, druhý skončil D. Pilík a Dudácký soubor Vojtěcha Hrubého rovněž druhý. V ústředním kole dechových nástrojů si trumpetista P. Halgaš odnesl čestné uznání a V. Švelch na baryton 3. cenu.

Výtvarný obor opět vybojoval ocenění „Lidická růže“. Byla to už čtrnáctá medaile a Růženě Vizinové byla za dlouholetou kvalitní reprezentaci udělena zvláštní finanční odměna. Z mezinárodní výtvarné soutěže ve Finsku zaslalo velvyslanectví 1 zlatou, 2 stříbrné a 2 bronzové a z Indie 1 zlatou a 4 stříbrné medaile. Pedagogové Bešťák, Švec, Hruška, Lukeš, Rom, Rachová a Hejlíková uspořádali v hradní věži Jelenka koncert učitelů. Ladislav Rom dostal za vzornou práci pamětní medaili ministerstva kultury. Jeho dechový orchestr obdržel také pamětní medaili.

Ve školním roce 1985 - 1986 odešla do důchodu dlouholetá vedoucí výtvarného oboru Růžena Vizinová, jejíž žáci pravidelně získávali velké množství ocenění. Její skvělou nástupkyní se stala Jarmila Lískovcová a výtvarný obor ani v nejmenším nestrádal.

Z ústředního kola si odvezlo 3. místo houslové trio Milana Švece a žesťové kvarteto Jindřicha Bešťáka čestné uznání.

1986 - 1987 se v lednu dokončily renovační práce v sálku a mohl být znovu využíván k výuce a koncertům. Výtvarný obor se mohl pyšnit šestnácti vítězi ústředního kola. Dechový orchestr celkem absolvoval ve školním roce 1986 - 1987 na 40 vystoupení.

1987 - 1988 měla škola celkem 718 dětí. V hudebním 305, ve výtvarném 341 a tanečním 72. Celkem vyučuje 19 interních a 4 externí učitelé, mezi nimi Jindra Jandová - korepetice, Petr Šantroch - korepetice v tanečním oboru, Miroslav Slapnička - kytara, Milan Kos - 4 hodiny ve výtvarném oboru, do něhož byl nově přijat akademický malíř Jiří Kubelka.

Soutěže znamenaly opět značný počet umístění. V hudebním oboru v krajském kole 11 cen a v ústředním 6: Libor Čech od J. Bešťáka - první místo, Petr Karas od V. Hrušky - 2. příčka, Pavel Krliš od L. Roma skončil třetí, Irena Veselá od V. Hrubého zvítězila, Marie Vilánková, rovněž ze třídy Hrubého, skončila druhá stejně jako Dudácká muzika.

Taneční obor v krajském kole vybojoval 4 ceny a z ústředního si přivezl čestné uznání.

Výtvarný získal 17. „Lidickou růži“. Mimoto byly žákovské práce vystavovány v Hamburku, v budově OSN v New Yorku a uveřejněné v japonské publikaci.

1988 - 1989 škola dosáhla nejvyššího počtu žáků ve své historii 771. Dodnes nebyl překonán. Ne snad pro nedostatek uchazečů, ale kvůli limitům nastaveným ministerstvem. V tomto roce se lidová škola umění zařadila mezi ty, které nabízí zájemcům všechny čtyři obory. Konečně byl otevřen i literárně dramatický obor pod vedením Jany Fixové. Zprvu se potýkal s častými změnami prostor. Obýval nejprve přízemí pod severním křídlem zámku, pak dům kultury, až se nakonec usídlil v budově Kochana z Prachové.

Na klavír byla přijata externě Marcela Šestáková, jinak se v tomto oddělení nic nezměnilo, stále pracovalo ve složení - A. Hejlíková, H. Spurná, S. Čásenský. Dechové nástroje učili - L. Rom, J. Bešťák, J. Hrubeš, M. Lukeš, P. Brázda a V. Hruška, smyčcové nástroje - K. Kohoutová, F. Řezáč, A. Miličková, akordeony - M. Piklová, J. Benešová, M. Rachová, lidové nástroje - V. Hrubý a nově příchozí Bohuslav Šabek, korepetice - J. Jandová, přípravná hudební výchova - M. Prášil.

Výtvarný obor J. Lískovcová, J. Kubelka, M. Kos, taneční - E. Kostolanyiová, literárně dramatický - J. Fixová.

Chyběl ovšem učitel hry na kytaru, příčnou flétnu a žesťové nástroje. Taneční obor, jehož hodiny probíhají ve sportovní hale, naráží na problémy. Jednak je to značně vysoká částka pronájmu 30 000 Kčs ročně, jednak při účinkování profesionálů nemůže probíhat vyučování podle plánu, o delších hodinách před vystoupeními ani nemluvě. Výtvarný a literárně dramatický obor se s provozními starostmi potýkají rovněž, schází jim vhodné prostory. Přesto se prezentovaly veřejnosti při mnoha rozmanitých příležitostech.

Škola pořádala okresní kolo v komorní hře a krajské kolo dechových orchestrů. Z krajského kola si přivezly vítězství 3 dechové komorní soubory a 2 dechové orchestry a třetí místa další 4 komorní dechové soubory. V ústředním kole obsadil komorní dechový soubor ve složení Pavel Reitmaier, Petr Karas a Libor Papírník druhé místo a stejně si ve své kategorii vedl i soubor Libor Čech, Martin Dašek, Richard Harant.

Dechový orchestr v ústředním kole nebyl hodnocen. Nesplnil podle poroty podmínky stanovené pro stáří členů. Zato se však zúčastnil „Kmochova Kolína“, kde dosáhl až na stříbrnou příčku, představil se v brněnské televizi a na „Evropském festivalu dechových hudeb“ v Dačicích.

Z „Alšovy země“ přibyly výtvarníkům dvě ceny za grafiku a tři čestná uznání. Z krajského kola „Děti, mír a umění“ 8 cen a 9 čestných uznání a v celostátním kole 3 ceny a tradičně z Lidic 2 medaile. Mnohé práce byly opět otištěny v různých periodikách. Např. v „Učitelských novinách“, „Budovateli“, „Našich novinách“. O činnosti oboru vyšla reportáž v časopisu „For You from Czechoslovakia“ a několik prací bylo vybráno na výstavu československého výtvarného umění do Washingtonu.

1989 - 1990 došlo v listopadu k „Sametové revoluci“. Většina pedagogů politickou změnu v naší republice uvítala a zapojila se do akcí „Občanského fóra“. Ve zvoleném školním stávkovém výboru pracovali Václav Hruška, Eva Kostolanyiová a Jarmila Lískovcová. Jednali se zbytkem pedagogů bez přítomnosti vedení. Poté většina doporučila řediteli a zástupci, aby se vzdali svých funkcí, což se stalo a v lednu 1990 byl zvolen ředitelem V. Hruška a zástupkyní E. Kostolanyiová.

Bývalý ředitel Milan Prášil do konce školního roku učil přípravnou hudební výchovu a zobcovou flétnu a v červnu opustil ústav, kde působil ve vedoucí funkci celých patnáct let. Odešel vyučovat na základní školu.

42) Tato kapitola čerpá ze školní kroniky z let 1975 - 1990 a z 60 let ZUŠ Strakonice, str. 8. Další informace doplněny z rozhovoru s Mgr. Alenou Šabkovou, duben 2010.

VÁCLAV HRUŠKA únor 1990 - červen 1991

Po listopadových událostech 1989 se změnilo vedení. Ředitelské funkce se ujal klarinetista Mgr. V. Hruška.⁴³⁾

1990 - 1991 přibyly v únoru nové posily do klavírního oddělení - Jitka Hübschmannová a Lenka Ungermanová, ještě studující, do kytarového oddělení Josef Pelán, také ještě studující. Vyučuje na škole dodnes. Na bicí nástroje byl přijat Ivan Pelíšek, působící v ZUŠ rovněž dodnes. Alena Šabková v průběhu roku odchází na mateřskou dovolenou a hodiny místo ní přebírá B. Šabek a Anna Pavelková. Ve výtvarném oboru dochází k odchodu Jiřího Kubelky. Nahrazuje ho Věra Bělochová. I ona zůstala na ZUŠ do současnosti.

Mimo obvyklých interních přehrávek se konaly opět „Vánoční“ a „Závěrečný koncert“, tentokrát v sokolovně. Na plzeňskou konzervatoř byli přijati klarinetista Petr Karas od Václava Hrušky a klavíristka Dita Hradecká od Stanislava Čásenského. Oba potom začnou na ZUŠ sami vyučovat. I z řad mladých výtvarníků odchází například 2 na pedagogickou fakultu do Českých Budějovic, 3 na Střední uměleckou školu Svaté Anežky v Českém Krumlově nebo na Soukromou školu uměleckého designu v Praze.

Naděžda Kabelová, bývalá posluchačka tanečního oboru, se stává členkou baletu Jihočeského divadla v Českých Budějovicích.

Výtvarný obor zažívá přímo žně. Na výstavě v Lidicích si připsal další 4 medaile a byl vyhodnocený jako nejlepší zúčastněný.

Žákům se podařilo získat osmnáct cen v „Alšově zemi“ za plastiku, 1 za kresbu, 6 čestných uznání za malbu, grafiku a kombinované techniky. V ústředním kole soutěže „Děti, mládež, mír a umění“ 4 první, 3 druhé ceny.

Václav Hruška však nezůstal ve funkci dlouho. Uspěl u konkurzu na plzeňskou konzervatoř, kam v následujícím školním roce odešel a ve Strakoniciích si nechal pouze pár hodin. O letních prázdninách byl proto vyhlášen konkurz na ředitele.

43) Tato kapitola čerpá ze školní kroniky z let 1990 - 1991.

EVA KOSTOLANYIOVÁ 1991 - 1996

Konkurz vyhrála úspěšná vedoucí tanečního oboru, působící na škole od roku 1982. ⁴⁴⁾ V nové funkci ji čekaly velké změny. Školství nově se formující republiky postihlo mnoho ne vždy prospěšných zákonů. V první řadě došlo ke zkrácení dotace hodin při zachování starých osnov. V praxi to dodnes znamená, že žáci mají pouze jednu vyučovací hodinu týdně, ale zvládnout by měli látku stejnou, jako žáci se dvěma hodinami, což je naprosto neadekvátní.

Rovněž došlo k výraznému navýšení školného. Neblaze je tak ovlivněn okruh hlásících se dětí.

1991 - 1992 se zástupkyní stala Marie Piklová. Jitka Hübschmannová ze školy odešla. Do tanečního oboru přibyl Ján Kostolanyi, manžel nové ředitelky. Pavel Brázda a Miroslav Lukeš odjeli v září na šest týdnů do USA. Jinak se od předešlého roku v pedagogickém sboru nic nezměnilo.

Výchovné koncerty se odehrávaly v dubnu vždy v jednotlivých základních školách. Připravili si je M. Rachová, M. Piklová a F. Řezáč. M. Lukeš na květen přichystal pořad pro děti mateřských škol s názvem „Děti hrají dětem“. Na konci školního roku odcházejí do důchodu Anna Hejlíková, Ladislav Rom, Vojtěch Hrubý. V srpnu se konal „Mezinárodní dudácký festival“, kde pochopitelně nemohly chybět soubory V. Hrubého a B. Šabka.

1992 - 1993 se udála v pedagogickém sboru nejedna změna. V klavírním oddělení tento jeden školní rok působila Jaroslava Brázdová. Dechové oddělení v přípravném týdnu opustil náhle Pavel Brázda - přešel totiž na svobodné zaměstnání. Oddělení proto přijalo důchodce Jaroslava Horejše, rovněž i Vladimíra Stronera a Renatu Sejutovou. Houslista František Řezáč odešel učit do Německa. Jeho žáky musela převzít nad rámec svého úvazku Květa Kohoutová, zbytek vyučoval Řezáč soukromě. B. Šabek začal korepetovat v hodinách tanečního oboru. Do výtvarného oboru přibyla na dvanáct hodin týdně Zdena Oberfalzerová.

Kromě obvyklých interních hudebních večerů, hráli žáci na přání městského úřadu důchodcům, a dále pro Červený kříž. Kromě toho měl každý učitel dvakrát za rok třídní

přehrávku, M. Lukeš opět připravil koncerty pro mateřské školy a školy v přírodě. Představil dětem jednotlivé hudební nástroje, zazpíval si s nimi a nakonec dostaly sladkou odměnu. V podobném duchu se konají takzvané výchovné koncerty pro školy dodnes.

Kvůli nejisté situaci s budovou zámku, o niž se přihlásil restituent, se měla základní umělecká škola přestěhovat do budovy bývalé základní školy v ulici Kochana z Prachové 263. Třípatrová budova však byla náhle poskytnuta Domu dětí a mládeže a na ZUŠ zbylo pouze nejvyšší patro. Škola tedy opustila alespoň přilehlé místnosti zámku, jehož vlastnictví zůstává dlouhou dobu nevyjasněné. Vleklé řízení vyřeší soud až v roce 2002.

V krajském kole ve hře na klavír získala škola 1 čestné uznání, 2 třetí místa, 1 druhé a vítězem s postupem se stal Pavel Kovařík ze třídy S. Čázenského, který potom v ústředním kole v Opavě vybojoval třetí příčku. Kytarista Jiří Fryč od Josefa Pelána zvítězil v krajském kole a postoupil do ústředního, ale žádnou cenu nezískal.

Cenu poroty na mezinárodní soutěži získal dokumentární film Věry Bělochové „Probouzení minulosti“ natáčený v nejstarších částech strakonického hradu. Detaily zdejší bohaté nástěnné výzdoby zachytily děti na svých kresbách a grafikách a obojí pak ukazuje film vedle sebe.

Na soutěži v Lidicích získal výtvarný obor opět mnoho medailí za kolekci a plastiky, v Jihlavě cenu za soubor prací. Do ústředního kola postoupilo 45 individuálních děl a 3 řady. „Evropa ve škole“ ocenila O. Kovárnovou, K. Hornickou, zájezd do SRN získal J. Kupka a D. Míšková. Dále porota udělila 5 jednotlivých medailí a jednu za soubor prací. Dita Uhríková úspěšně složila přijímací zkoušky na pedagogickou fakultu do Českých Budějovic. Zmiňuji ji z celé řady podobně úspěšných absolventů školy proto, že se po studiu vrátila a dnes na strakonické ZUŠ sama vyučuje.

Literárně dramatický obor nacvičil pohádku „Dvě princezny“ uvedenou v domě kultury. Dočkala se velkého ohlasu a ZŠ Dukelská si přála její opětovné provedení u příležitosti Dnu dětí.

14. - 16. 5. se pět dudučků na základě pozvání ze španělské dudácké školy mělo možnost představit na festivalu ve městě Ourense.

V červnu učitelé přestěhovali část školy do nových šesti učeben ve třetím patře v ulici

Kochana z Prachové 263.

1993 - 1994 bylo zapsáno 640 žáků. Z toho v hudebním oboru 262, výtvarném 267, tanečním 50 a literárně dramatickém 61 dětí.

Rok nezačal právě klidně. V létě měl J. Hrubeš nehodu a jeho léčení odhadovali lékaři na půl roku. Nepodařilo se sehnat náhradu, čili všechny žáky musel převzít Ladislav Stroner s tím, že budou mít ovšem zkrácenou výuku. Do klavírního oddělení nastoupila dlouholetá učitelka ve Volyni, absolventka pedagogické fakulty v Českých Budějovicích Jaroslava Míčková. Do dechového přibyl klarinetista Pavel Reitmaier. Oba zde úspěšně působí dodnes. Na zkrácený úvazek se vrací A. Šabková. Výtvarný obor přibírá na snížený úvazek Petra Kovalčíka.

2. 10. uspořádala škola „Den otevřených dveří“ v nově získaných a opravených prostorech na „Kochance“. Příchozím se představily svou činností všechny čtyři obory školy.

V listopadu na ZUŠ proběhla inspekce, již vedl Jindřich Bešťák, bývalý zdejší učitel a zástupce ředitele. Žádné nedostatky nebyly odhaleny.

Tradice výchovných koncertů pro mateřské školy, uváděných M. Lukešem, pokračovala, stejně tak tradice „Vánočních koncertů“, které tvoří vždy pestrou mozaiku všech oborů (výtvarný se prezentuje výstavou prací). Absolventský koncert klavíristů II. cyklu Jitky Kotálové a Pavla Kovaříka od S. Čásenského měl velký ohlas. Kotálová poté několik let na ZUŠ vyučovala.

V oblastním (krajském) kole ve hře na bicí získal Jan Novotný první místo a Tomáš Vokurka rovněž, ale s postupem do ústředního kola. Akordeonové duo vedené Marií Piklovou dosáhlo v oblastním kole na druhou pozici. Taneční obor si připsal jedno vítězství, druhou a zvláštní cenu poroty a ve II. kategorii vítězství s postupem do celostátního kola, kam se probojoval jako jediný v Jihočeském kraji. V ústředním kole bodovali opět dudáci B. Šabka. Nejlépe podle poroty zahrála Eva Petráková, druhé skončily Jana Soukupová a Eva Böhmová, třetí Hana Klímová, duo Soukupová - Klímová zvítězilo v soutěži komorní hry, duo Böhmová - Petráková obsadilo druhou příčku a dudy s klarinetem Klímová - Martin Chvosta třetí příčku. Do ústředního kola poslala porota literárně dramatického oboru J. Kohouta od Ivana

Křešničky.

Finanční situace ZUŠ nebyla právě nejlepší. Velké starosti působí nově připravovaný školský zákon, díky němuž by mimo jiné měly základní umělecké školy přejít pod města. Tím by došlo ke ztenčení finančních prostředků. Uvažuje se i o privatizaci, k níž naštěstí nikdy nedojde. Od druhého pololetí se musí zdrazit školné. Do té chvíle se řadilo k nejlevnějším. Podle nového ceníku nyní rodiče malého hudebníka zaplatí 140 Kč měsíčně, výtvarníka 110 Kč, za tanečníka a v literárně dramatickém oboru 75 Kč. Dále kvůli vysokému nájmu opouští škola některé prostory a dochází tak ke snížení stavu žáků.

Jan Novotný byl přijat na konzervatoř v Českých Budějovicích na bicí nástroje. Od roku 2008 působí na ZUŠ jako pedagog.

1994 - 1995 dochází k výraznému poklesu počtu žáků. ZUŠ poskytuje vzdělání celkem 562 vybraným zájemcům. Z toho hudebníci převažují, je jich 249, výtvarníků 215, tanečníků 61 a herců 37. Od 1. 1. 1995 je zřizovatelem Školský úřad Strakonice.

Pedagogický sbor opustil Vladimír Stroner. Literárně dramatický obor převzal Ivan Křešnička, bývalý žák výtvarného oboru, který vystudoval výtvarnou výchovu na českobudějovické pedagogické fakultě.

8. 11. zavítalo do školy pětadvacet pedagogů z Japonska, kteří měli možnost přihlížet výuce. Ocenili, že studium je poskytováno i žákům, jež se nehodlají v budoucnu umění věnovat profesně.

Listopadový koncert nejmenších žáků měl opět výrazný úspěch, a dokonce ani nestačily židle pro obecenstvo.

Výtvarný obor znovu obhájil již tradiční medaili na výstavě v Lidicích. Z „Alšovy země“ si přivezl čtyři ceny.

1995 – 1996 pro zájemce na žestě a později i keyboardy přibyl Roman Kopřiva, který zde vyučuje dodnes. Přechodně učí flétny Renata Zachatá (Matějová). Záznamy o soutěžích a jiných akcích nemáme v tomto roce k dispozici.

44) Tato kapitola čerpá ze školní kroniky z let 1990 - 1996 a z 60 let ZUŠ Strakonice, str. 9, 37. Další informace doplněny z rozhovoru s Mgr. Alenou Šabkovou, duben 2010.

JARMILA LÍSKOVCOVÁ 1996 - 2002

1996 - 1997 se vrátil na zkrácený úvazek Václav Hruška.⁴⁵⁾ Klavírní oddělení početně posiluje Dita Hradecká, bývalá žákyně S. Čásenského, a na výuku žesťů nastupuje František Zetek. Je na ZUŠ dodnes.

Do výtvarného oboru přibývá Ilona Kropáčková, Ivan Křešnička a Jana Malinová, která ovšem následujícího roku odchází.

V ústředním kole nejvíc na porotu zapůsobil výkon klarinetisty K. Šlehofera, v těsném závěsu skončil L. Mráz. V komorní hře na lidové nástroje zvítězilo duo dud Klímová - Soukupová a trio Čížková - Janotová - Chvostová. Posledně jmenovaná pak individuálně získala třetí místo. Dudácká muzika dosáhla na druhou pozici.

1997 - 1998 do pedagogického sboru přichází klavíristky Jitka Kotálová a Dominika Kuchařová. Do výtvarného oboru nastoupila Eva Drančáková a Dita Uhriková. Skvělým úspěchem v ústředním kole byl zisk pomyslného zlata pro klarinetové trio Václava Hrušky.

1998 - 1999 se na výpomoc vrátila klavíristka Anna Hejlíková. Bývalý žák Petr Karas se po studiu vrací do školy v nové roli pedagoga, v níž působí i v současnosti. Na „Mezinárodní dětské výtvarné výstavě“ v Lidicích patřila ZUŠ Strakonice opět mezi nejlepší. Získala tři medaile za kolekce grafiky, keramiky a práci v materiálu a individuální medaile Helena a Zuzana Treybalovy a Veronika Masáčková za šamotové portréty.

1999 - 2000 má škola 670 žáků. V krajském kole dechových a lidových nástrojů dostala ZUŠ 4 ceny. V ústředním kole zvítězila dudučka Helena Petráková, dudák Martin Rusek obsadil třetí místo, Lýdie Sádlová druhou pozici, dudácké duo Sádlová - Rusek skončilo také druhé a Dudácká muzika třetí. Všichni žáci byli od Bohuslava Šabka. Na „Soutěži plzeňské konzervatoře“ zvítězil Vladimír Lopata ze třídy Františka Zetka.

Výtvarný obor dostal ze soutěže „Alšova země“ tři ceny za grafiku, z „Evropy ve škole“ cenu za projekt Víra, naděje a láska od Věry Bělochové, 4 individuální ceny za grafiku - Eva

Pelešková, Petra Lacinová, Kateřina Hadravová a Dana Voldřichová, cenu za keramiku v projektu na téma Mosty mezi staletími - Eliška Řezníčková a Miloš Braťka, za práci v materiálu - Veronika Pučerová a Michaela Vadlejchová, 3 medaile z Lidic za kolekci grafiky, keramiky a práce s materiálem, individuální medaili dostal Lukáš Peterka.

2000 - 2001 navštěvuje ZUŠ stále 670 dětí. Ze školy odchází Dita Hradecká. Houslové oddělení rozšiřuje řady o Jaroslavu Staňkovou, bývalou žákyni ZUŠ.

Žádný žák se bohužel neprobojoval do ústředního kola, v krajských kolech v komorní hře ale soubory získaly celkem dvě první a tři třetí místa, v krajské soutěžní přehlídce „Zlivská kytara“ 2 třetí místa a první místo za kytarové duo a v „Soutěži plzeňské konzervatoře“ 2 první, jedno druhé a jedno třetí místo.

Mladí výtvarníci opět úspěšně reprezentovali svou školu. Jan Vaňata získal medaili za grafiku z „Alšovy země“, z Lidic za kolekci grafiky, individuální medaili obdržely Kateřina Miklošová a Štěpánka Marková za keramiky a práci v materiálu. Z „Evropy ve škole“ se podařilo získat stříbrnou medaili pro kolektiv a také cenu za keramiku. V krajském kole vybojoval literárně dramatický obor třetí místo za hru „Boj o nevěstu“.

Škola po zrušení okresních úřadů nově spadá pod Krajský úřad v Českých Budějovicích.

2001 - 2002 se stal pro školu smutným rokem. Miroslava Rachová tragicky zemřela při autonehodě. Působila na ZUŠ od roku 1983. O její žáky se museli nouzově podělit J. Hruboš, B. Šabek, M. Piklová a I. Pátá.

Do starobního důchodu odchází ke konci roku současná ředitelka Jarmila Lískovcová. Ponechá si částečný úvazek. Na vedoucí místo je navržena Alena Šabková, která posledních šest let pracovala jako její zástupkyně. Jaroslavě Staňkové nebylo v písecké ZUŠ povoleno učit nad úvazek ještě ve Strakonících, a proto musela školu opustit.

Počet dětí zůstal nezměněn. Žáci získali v krajských kolech celkem 2 vítězství, 2 třetí ceny a čestné uznání. Na „Zlivské kytaře“ získalo trio od Josefa Pelána druhé místo. V celostátní soutěži kytaristka Lenka Menčíková obsadila třetí příčku.

Výtvarník Bohumil Kouba v „Alšově zemi“ získal cenu za grafiku, dále žáci výtvarného

oboru vybojovali dvě medaile „Lidická růže“ za kolekci prací v materiálu a za kolekci grafiky. Individuální medaili za hlavu starce ze šamotu získala Lenka Hromádková. Z „Evropy ve škole“ si odnesli žáci šest ocenění v regionálním kole. V soutěži ZUŠ zastupovalo školu sedm projektů v ústředním kole.

45) Tato kapitola čerpá ze školní kroniky z let 1996 - 2002 a z 60 let ZUŠ Strakonice, str. 9, 29, 39 a z 70 let ZUŠ Strakonice, Základní umělecká škola Strakonice, 2010, str. 2 - 4, 28 - 29, 34. Další informace doplněny z rozhovoru s Mgr. Alenou Šabkovou, duben 2010.

Od roku 1996 byla absolventka pedagogické fakulty v Českých Budějovicích zástupkyně ředitele a nyní je ředitelkou. Nejprve byla její zástupkyní Jindřiška Jandová, později Marie Piklová.⁴⁶⁾

Velkou starost působí opět otázky umístění celé školy. Je rozdělena do tří vzdálenějších budov Kochana z Prachové, zámku a výtvarného ateliéru v Čechově ulici. Až v roce 2002 soudním rozhodnutím zůstává zámek majetkem města a je tedy nadále poskytován k využívání ZUŠ.

Nepříliš praktická rozdrobenost školy stále volá po řešení. Dokonce se uvažuje o stavbě nové budovy. Nakonec se však ze spodních pater budovy v ulici Kochana z Prachové vystěhuje Dům dětí a mládeže a je tedy celá k dispozici základní umělecké škole. Je zapotřebí provést nejrůznější stavební úpravy a potom už může sídlit převážná část školy pod jednou střechou - hudební, taneční, výtvarný a literárně dramatický obor. Výtvarnému oboru slouží tři prostorné učebny, modelovny a konečně i samostatná místnost pro pec.

2002 - 2003 došlo k schválení navýšení kapacity žáků na 750 a narůstá počet studujících na 716. Nastupuje Jiří Sladkovský na kytaru. Výtvarný i literárně dramatický obor opouští dlouholetý učitel Ivan Křešnička. Mladé herce převezme Iva Kulířová. Výtvarníky zbývající pedagožky.

V říjnu skončila desetiletá restituční kauza o budovu zámku, který byl definitivně přiřknut městu Strakonice. Tím ovšem padla možnost výstavby nové budovy ZUŠ z dotace fondu náhrad za vrácené restituce. Škola se tedy vzdala pozemku, kde měla nová budova stát.

Po odstěhování Domu dětí a mládeže ze spodních pater budovy Kochana z Prachové se však naskytla nová příležitost umístit alespoň polovinu školy pod jednu střechu. Nejprve se přesunul výtvarný obor. Dosavadní ateliér v ulici Svatopluka Čecha jednak prostorově nevyhovoval a jednak byl podmíněn nájmem.

V tomto roce v krajském kole dechových, bicích a lidových nástrojů získali účastníci 4

vítězství, 5 druhých, 3 třetí místa a 2 čestná uznání. V ústředním kole bodovala opět dudácká třída B. Šabka. Ve své kategorii zvítězila Helena Petráková, druhá místa si odnesli Lýdie Sádlová sólově i ve dvojici s Martinem Ruskem, ten sólově obsadil třetí příčku, stejně jako Dudácká muzika. Ze „Zlivské kytary“ přivezly žákyně 1 první a 2 druhé ceny. V krajské soutěžní přehlídce „Lhenické klávesy“ se Tereza Vlášková od Marie Piklové umístila ve stříbrném pásmu.

Výtvarný obor nezůstal pozadu. Medaile „Lidická růže“ si odneslo šest žáků za kolekci grafiky, za kolekci keramiky čtyři žáci a další medaile za práci v materiálu třináct žáků.

V krajském kole „Evropy ve škole“ vybojovali výtvarníci celkem šest cen. Z celostátního kola si individuální ceny odnesli Jindřiška Nejedlá, Věra Menšíková, Tereza Kalinayová, Erika Mondlová a jedna kolektivní práce „Karneval“. Ocenění získal i soubor loutek.

Na Soutěži VO ZUŠ v národním kole porota ocenila projekty „Hmyz“, „Kameny“, „Moře všemi smysly“, „Mosty“, „Život člověka“, „Hledání cest“, „Objekty z proutí“.

2003 - 2004 odešla klavíristka Jitka Kotálová, místo ní sehnala škola Hanu Vančatovou. Za mateřskou dovolenou Petry Bedřichové (Houdkové) dočasně nastupují Petra Vilánková a Eliška Vokáčová. Ve staré a chladné budově Kochana z Prachové proběhlo dokončení rekonstrukce topení. Výtvarný obor se po čtyřiceti letech v ateliéru v ulici Svatopluka Čecha přestěhoval natrvalo do budovy Kochana z Prachové. Tělocvična v této budově byla přeměněna na baletní sál.

V krajském kole v komorní hře získaly 2 soubory M. Lukeše třetí ceny. Na „Zlivské kytáře“ nejvíc přesvědčili svým výkonem Renata Gerlichová a kytarové kvarteto ve složení R. Gerlichová, J. Vacík, M. Líbenková, V. Hoštička. Druhé příčky zbyly pro jednotlivce Lenku Menčíkovou, Jakuba Vacíka a duo kytara se zpěvem v podání M. Černé a H. Antušové. V národní kytarové soutěži „Hradecké Guitarrendo“ obhájila Lenka Menčíková druhou pozici. Všichni kytaristé jsou ze třídy Josefa Pelána. Z krajské soutěžní přehlídky „Lhenické klávesy“ si Tereza Vlášková ze třídy M. Piklové odvezla stříbrné pásmo, sbor z obdobné akce pod vedením Olgy Říhové rovněž. Skupina dudáků vystoupila ve Slovinsku pro české velvyslanectví na programech oslav vstupu České republiky do Evropské unie.

Do výtvarného oboru přibyly medaile z Lidic za kolekci grafiky, keramiky i práci v materiálu. Z národního kola „Evropy ve škole“ pamětní listy Barboře Fiřtové a Kateřině Prokopcové (J. Lískovcová).

2004 - 2005 nastupuje do klavírního oddělení Marcela Varausová (později provdaná Rezková). Na kytaru Pavel Srnka. Otvírá se pobočka ZUŠ v Radomyšli, již má na starost Lubomír Mráz, který zde bydlí. Začala práce na tvorbě internetových stránek ZUŠ.

V krajském kole ve hře na klavír, housle, kytaru a akordeon získává škola 2 vítězství a 1 třetí místo. Do ústředního kola recitační soutěže se probjoval žák LDO J. Lhotské, jež právě v tomto roce začala na škole působit.

V ústředním kole obdrží Alžběta Trojanová čestné uznání, Lenka Menčíková druhou příčku a v celostátní kytarové soutěži Prague junior note třetí. Na „Zlivské kytaře“ zvítězila Alžběta Trojanová a duo kytara - zpěv R. Gerlichová a R. Egerová, L. Menčíková skončila druhá a na republikovém kole kytarové soutěže „Zlatá struna“ zvítězila Renata Gerlichová.

Dětský pěvecký sbor ZUŠ Fere Angeli v čele s M. Mikovou na krajské soutěžní přehlídce dětských pěveckých sborů dosáhl na stříbrné pásmo.

Výtvarný obor opět bodoval. V Lidicích získal medaile za kolekci grafiky, kombinované techniky, keramiky a individuální medaile obdržely Barbora Fiřtová a Tereza Spudilová. V „Evropě ve škole“ v národním kole byla udělena cena Rady EU Michaela Vizinové. Výtvarnou soutěž o cenu profesora Voráčka vyhrála Tereza Spudilová.

2005 - 2006 na škole pracuje 31 učitelů a zapsáno je 724 žáků. Do funkce ředitelky se vrátila Marie Piklová. Do důchodu odešel Ján Kostolanyi a výuku po něm převzaly bývalé žákyně školy Naděžda Hrušková (rozená Kabelová) a Alice Janotová.

Připravuje se rekonstrukce celého hradního areálu a ZUŠ musí dočasně opustit zámek.

Krajská kola ve hře na dechové a lidové nástroje, bicí a zpěv obohatila ZUŠ o fantastických 8 prvních míst, 4 druhá a 4 třetí. V ústředním kole bodují třemi vítězstvími dudáci Michaela Babková, Šárka Frčková a dudácké trio M. Babková, L. Horejšová, Z. Hornáková, druhým místem Dudácká muzika, třetím Markéta Šobrová od Miroslava Lukeše.

„Zlivskou kytaru“ jednotlivě ve svých kategoriích vyhrají Petra Lencová, Matěj Krejčí, Lenka Menčíková, komorní hru Menčíková - Trojanová a duo kytara a zpěv R. Gerlichová - R. Egerová. Třetí skončí A. Trojanová.

„Zlatou strunu“ vyhraje Renata Gerlichová. V krajské přehlídce dětských pěveckých sborů si Fere Angeli odváží opět stříbrné pásmo.

Ve výtvarném oboru se opět vedlo. „Alšova země“ znamenala pro žáky 3 individuální ceny a cenu pro kolektiv. V Lidicích porota udělila medaili škole za kolekce grafiky a keramiky a individuální medaile Marii Šimkové, Andree Platzerové, Janu Sameci, Ivě Jirsově, Andree Čížkové a Lence Šimkové.

Do hudebního oboru podalo přihlášku nezvykle velké množství dětí - 50, což naplnilo celkem tři přípravné ročníky.

2006 - 2007 rozšiřuje klavírní oddělení Lucie Drábková. Za mateřskou dovolenou Petry Bedřichové vyučuje dočasně studentka konzervatoře Lucie Rušová. Na příčnou flétnu je přijatý Jakub Ries.

Tento rok je skutečně hektický. Škola využívá pro výuku maximálním způsobem budovu v ulici Kochana z Prachové, učitelé se v učebnách různě střídají, klavír se vyučuje v několika pronajatých třídách v ZŠ Lidická, koncerty se konají v tanečním sálku a prostorné třídy v přízemí. Přes ztížené podmínky ale do sbírky přibylo opět několik cen. V krajských soutěžích v komorní hře 2 vítězství, 2 druhá místa.

Čtyři vítězství a 1 třetí místo uhájili žáci J. Pelána na „Zlivské kytaře“. První cenu ve „Zlaté struně“ z loňského roku Renata Gerlichová obhájila. Z ústředního kola tanečních a jazzových orchestrů potom přivezl L - Band třetí cenu. Fere Angeli dostalo na krajské přehlídce dětských pěveckých sborů zlaté pásmo.

Výtvarný obor opět sbírá ceny plnými hrstmi. V krajském kole „Evropy ve škole“ 4 vítězství, 2 druhá a 3 třetí místa. V ústředním kole zvítězil kolektiv žáků za projekt „Křížová cesta“, Nikola a Lucie Hanušovy za „Anděla míru“, stejně tak Martin Tušer a Jan Pacák. Třetí skončila Eva Pelešková za „Kyvadlo spravedlnosti“. „Evropa ve škole“ znamenala 3 ceny pro Ivu Jirsovou, Eriku Mondlovou a Kateřinu Turkovou. Na výstavě v Lidicích získala

škola cenu za kolekci grafiky, keramiky a cenu poroty. Dále si odnesli medaile Šárka Hanzlíková, Patricie Brousilová, Martin Lenc, Kateřina Žejdlová a Petra Mikasová.

Vítek Malota z literárně dramatického oboru se probjoval do nejvyššího kola recitační soutěže „Dětská scéna“.

2007 - 2008 se výuka vrátila do zámku po rekonstrukci jeho vnitřních prostor. Mimo jiné byl obnoven původní tvar chodeb do písmene L a opravená podlaha a částečně i fresky v koncertním sálku.

Počet zájemců dosáhl maximální hranice 750. Po odchodu Hany Vančatové nastupuje na výuku klavíru Marie Valíčková, absolventka českobudějovické pedagogické fakulty. Jakuba Riese na příčnou flétnu nahrazuje Lucie Karlová.

V krajských kolech soutěží ve hře na klavír, smyčcové nástroje, kytaru a akordeon si ZUŠ připsala 1 vítězství, 3 druhé, 4 třetí ceny a 4 čestná uznání. Na „Zlivské kytaře“ nasbírali žáci J. Pelána 2 první, 1 druhé a 1 třetí místo. V republikovém kole kytarové soutěže „Zlatá struna“ získala Kateřina Bošková od Josefa Pelána 3. místo, v krajské přehlídce sbor obhájil loňské vítězství a potvrdil svou vynikající formu na „Zahradě písní“, kde si vyzpíval rovněž zlaté pásmo.

Škola vydala reprezentativní CD s nahrávkami svých úspěšných souborů.

Žáci Simona Vargová, Markéta Brabcová, Jiří Brabec, Šárka Janochová, Kateřina Kostěncová, Veronika Kostěncová a Karolína Vlasáková z výtvarného oboru získali individuální medaile ze soutěže v Lidicích. V Evropě ve škole získala v krajském kole cenu Kateřina Skaláková, Martina Gultová a kolektivní práce, výjezd do zahraničí získaly Nikola Furišová a Iveta Sokolová.

2008 - 2009 hudební obor uspořádá neuvěřitelné množství akcí: 8 žákovských koncertů, 2 velké víceoborové koncerty v domě kultury, 4 absolventské, 5 koncertů pěveckého sboru, 26 třídních přehrávek, vzdělávací pořady pro strakonické mateřské a základní školy a dalších 30 vystoupení.

Příčnou flétnu začne učit Jana Krejčíková. Taneční obor vede Viera Bagáčová.

V tomto roce se konala soutěžní klání ve hře na dechové, bicí, lidové nástroje a ve zpěvu a krajská kola znamenala zisk úžasných 8 vítězství, 3 druhých a 1 třetího místa. Ze „Zlivské kytary“ přivezly žákyně 2 první a 1 druhou cenu.

V celostátních kolech ve hře na dudy zvítězil ve své kategorii Daniel Kodýdek, Michaela Babková, duo L. Horejšová, M. Kuncl a Dudácká muzika, vše od B. Šabka, druhá místa sklidili Martin Kuncl a Malá dudácká muzika, sbor zvítězil podruhé na „Zahradě písní“ a v Novém Jičíně na celostátní soutěži skončil se stříbrným pásmem. Z „Plzeňských housliček“ si Eliška Sokolová od Petry Bedřichové přivezla čestné uznání.

Divadelní soubor školy byl vybrán, aby se prezentoval s představením „Je to naprosto jisté“ inspirovaným Andersenovou pohádkou na největším festivalu amatérského divadla Jiráskův Hronov.

V Lidicích porota udělila medaili škole a individuální Renatě Fundová, Lence Šimkové. Ze soutěže „Evropa ve škole“ si z ústředního kola cenu přivezla Zuzana Vodáková, Zdeněk Hromádka a kolektivní práce J. Lískovcové. Na V. ročníku celostátní výtvarné soutěže „Zvíře není věc“ zvítězila ve své kategorii Anna Líbenková.

2009 - 2010 taneční obor opět vede Alice Janotová. V průběhu roku odchází Marcela Rezková. Její žáky přebírá Marie Valíčková.

Ředitelka usiluje o získání dalších místností v budově vedle „Kochanky“, které by bylo možné spojit probouráním zazděných dveří. Tím by se vyřešil problém nedostatku učeben a zároveň by mohla škola v nové budově používat výtah, o jehož zbudování zatím neúspěšně usiluje.

V krajském kole v komorní hře s převahou smyčcových nástrojů udělila dvěma souborům od Petry Bedřichové druhá místa. V komorní hře s převahou dechových nástrojů obsadilo klarinetové trio Petra Karase třetí příčku. V krajském kole v Třeboni L - Band zvítězil a postupuje do ústředního kola. Na krajské soutěžní přehlídce si Fere Angeli vyzpíval zlaté pásmo.

46) Tato kapitola čerpá ze školní kroniky z let 2002 - 2010 a z 70 let ZUŠ Strakonice, str. 1- 11, 28 - 36. Další informace doplněny z rozhovoru s Mgr. Alenou Šabkovou, duben 2010.

HUDEBNÍ OBOR

Škola v roce 1939 původně vznikla pouze jako hudební a dlouhou dobu trvalo, než se rozvětvila.⁴⁷⁾ Až v roce 1961 byl založen výtvarný obor, v roce 1977 taneční a 1988 literárně dramatický.

Počátky hudebního oboru jsou spojené s častou změnou působiště. Od roku 1953 byl tehdy ještě samotný hudební obor umístěn v budově zámku. Od roku 1993 malá část oboru obsadila nejvyšší patro bývalé základní školy v ulici Kochana z Prachové 263 a postupně zde získala k užívání všechny prostory objektu. Dělí se o něj ale i s ostatními obory. V prvním patře sídlí taneční obor, ve druhém výtvarný a ve třetím literárně dramatický. Mimoto se zde pravidelně schází hudebníci na L - Band a Dudácká muzika Bohuslava Šabka, vyučuje se tu hudební nauka, sólový zpěv, klavír, kytara, klarinet, housle, příčná flétna.

Pro strakonickou základní uměleckou školu jsou typické různé instrumentální soubory. Například v 60. letech harmonikový soubor Vladislava Vondráka, houslový soubor Bohumila Kotmela a dechový orchestr Ladislava Roma.

Od roku 1969 se škála rozšířila o Dudáckou muziku Vojtěcha Hrubého. Po odchodu Ladislava Roma v roce 1992 do důchodu o pár let později přebírá pomyslnou štafetu dechového orchestru František Zetek. Dudácká muzika zůstala v rukou Bohuslava Šabka. Od roku 2003 se schází taneční orchestr L - Band Miroslava Lukeše a v roce 2002 přibyl pěvecký sbor Fere Angeli. Po O. Říhové ho v roce 2004 převzala Marcela Miková. Nejmladším členem strakonických souborů je Ádh Mór, který se věnuje keltské hudbě.

Společným problémem všech těchto seskupení je krátká délka trvání stálého obsazení a jeho neustálé změny. Sotva se žáci sehrají a proniknou do hry ve skupině, absolvují a odcházejí ze školy pryč. Je nutné soubory pořád doplňovat novými a novými.

Mnoho bývalých žáků dnes na škole vyučuje. Jsou to Petra Bedřichová, Jindra Jandová, Petr Karas, Květa Kohoutová, Miroslav Lukeš, Jaroslava Míčková, Lubomír Mráz, Jan Novotný, Marie Piklová, Pavel Reitmaier, Alena Šabková, Bohuslav Šabek. Z celkového počtu 32 učitelů jich 23 vyučuje hudební obor a 12 z nich je bývalými absolventy školy.

Celá řada absolventů pokračovala v navazujícím studiu a zařadila se mezi profesionály. Stali se významnými osobnostmi kulturního života. Za všechny jmenujme alespoň houslistu Václava Hudečka a Oldřicha Vlčka, klavíristu Vojtěcha Spurného, sourozence Riedelbauchi Marii, Jana, Josefa i současného ministra kultury Václava Riedelbaucha a mnoho dalších, co vyučují na uměleckých školách, konzervatořích...

Ještě delší a neméně důležitý je ale i výčet nadšených amatérů, hrajících v různých kapelách.

Koncertů se v ZUŠ koná opravdu hodně. Nejdůležitějšími jsou již tradičně „Vánoční“ a „Závěrečný koncert“. Drží si velice vysokou úroveň a nabízejí pestrý, vyvážený program. Prezентují se při nich všechny čtyři vyučované obory. Mladí výtvarníci ozdobí sál vystavením prací. Představí se zde všechny soubory. Dechový orchestr hrává v předsálí na uvítanou a v programu vystoupí L - Band, Dudácká muzika, Fere Angeli, nově i Ádh Mór, dále i vynikající jednotlivci nebo příležitostná seskupení, mezitím vystupují posluchači tanečního oboru, moderování se ujímají žáci literárně dramatického oboru.

Vedle „Vánočního“ a „Závěrečného koncertu“ a nejrůznějších akcí velmi vytížených souborů, každý učitel hudebního oboru většinou pořádá jednou až dvakrát ročně třídní přehrávku, kde účinkují zpravidla všichni jeho žáci. Mimoto se každý měsíc koná interní koncert, kde vystupují děti od různých učitelů dohromady, což považují za velmi praktické. Často je obtížné připravit všechny žáky k jednomu datu. Navíc ti pracovitější mají častěji než jednou za půl roku co předvést a i před soutěžemi a stěžejními koncerty je pravidelná možnost obehrávání výhodná.

Tradičními se také staly koncerty malých dětí ke Dni matek a výchovné koncerty pro první stupeň základních škol nebo pro mateřské školy.

Chronologický přehled vyučujících hudebního oboru podle nástrojů⁴⁸⁾

Klavír

Kepková Ema	klavír, zpěv	1939 - 1957
Majerová Marie	klavír	1952 - 1957
Páchová Věra	klavír, flétna	1952 - 1953

Zeman Bohumil	klavír, varhany, akordeon	1952 - 1955
Tikalová Marie	klavír, varhany	1953 - 1955
Havlíček	klavír	1953
Hejlíková (Adamcová) Anna	klavír	1953 - 1992 1998 - 2006
Pellerová Zdeňka	klavír	1955 - 1960
Šmejkal Karel	klavír	1955 - 1956
Černochová (Slívová) Dagmar	klavír	1957 - 1958
Šípková (Grabmüllerová) Marie	klavír	1957 - 1965
Dostal Jan	klavír	1958 - 1966
Kotmelová Jaroslava	klavír	1958 - 1968
Nechvátal Josef	klavír	1958
Čásenský Stanislav	klavír	1960 - dosud
Strouhalová (Adamová) Evženie	klavír, HN	1965 - 1967
Alliger Karel	klavír, HN	1966 - 1969
Alligerová Věra	klavír, PHV	1967 - 1969
Kavalová (Mayerová) Ludmila	klavír	1968 - 1974
Spurná Hana	klavír	1970 - 2001
Hrabánková Miloslava	klavír, pohybová výchova	1970 - 1977
Bernardová Ludmila	klavír	1972 - 1974
Rumlenová Adéla	klavír	1977 - 1982
Vokáč Miloš	klavír	1978 - 1980 1983 - 1984
Kubíček Jaromír	klavír	1982 - 1983
Hübschmanová Jitka	klavír	1990
Ungermanová Lenka	klavír	1991 - 1993
Brázdová Irena	klavír	1992 - 1993
Míčková Jaroslava	klavír	1993 - dosud
Hradecká Dita	klavír	1996 - 2000

Kotálová Jitka	klavír	1997 - 2003
Kuchařová Dominika	klavír	1997
Jandová Jindra	klavír	2000 - dosud
Vančatová Hana	klavír	2003 - 2007
Rezková (Varausová) Marcela	klavír, HN	2004 - 2010
Drábková Lucie	klavír	2006 - dosud
Valíčková Marie	klavír	2007 - dosud

Keyboard

Hrubeš Jaroslav	žestě	1986 - 1995
	keyboard	2001 - 2009
Piklová Marie	akordeon, keyboard	1976 - dosud
Rachová Miroslava	akordeon, keyboard	1983 - 2001
Kopřiva Roman	žestě, keyboard	1995 - dosud

Zpěv

Kepková Ema	klavír, zpěv	1939 - 1957
zpěv se zřejmě vyučoval i mezi obdobími 1957 - 2004, v kronikách se v seznamech pedagogů však žádný učitel na zpěv nenachází		
Urbanová Václava	zpěv, HN	2004 - dosud

Hudební nauka a PHV

Strouhalová (Adamová) Evženie	klavír, HN	1965 - 1967
Alliger Karel	klavír, HN	1966 - 1969
Alligerová Věra	Klavír, PHV	1967 - 1969
Kovaříková Kamila	PHV	1972 - 1973
Dvořáková Ludmila	HN	1972 - 1973
Prášil Milan	PHV, HN, trubka	1975 - 1990
Šabková (Miličková) Alena	violoncello, HN	1979 – dosud
Riesová Jiřina	HN	1980
Šabek Bohuslav	dudy, HN	1988 - dosud

Pavelková Anna	HN	1990 - 1993
Bedřichová (Houdková) Petra	housle, PHV	1998 - dosud
Mráz Lubomír	klarinet, saxofon, HN	2003 - dosud
Rezková (Varausová) Marcela	klavír, HN	2004 - 2010
Urbanová Václava	zpěv, HN	2004 - dosud
Režná Julie	housle, HN	2009 - dosud

Flétna

Páchová Věra	klavír, flétna	1952 - 1953
Horský Milan	flétna	1953 - 1962
Majer Karel	housle, flétna	1953 - 1954
Voříšek Jan	klarinet, flétna	1963 - 1983
Lukeš Miroslav	klarinet, saxofon, příčná flétna	1982 - dosud
Sejutová Renata	flétny	1993 - 1995
Rachatová (Matějová) Renata	flétny	1995 - 1997
Ries Jakub	příčná flétna	2006 - 2007
Krejčíková Jana	příčná flétna	2008 - dosud

Varhany

Zeman Bohumil	klavír, varhany, akordeon	1952 - 1955
Tikalová Marie	klavír, varhany	1953 - 1955
Zeman Bohumil	klavír, varhany, akordeon	1952 - 1955

Akordeon

Zeman Bohumil	klavír, varhany, akordeon	1952 - 1955
Vondrák Vladislav	akordeon	1955 - 1976
Benešová Jiřina	akordeon	1962 - 1997
Pátá Ivana	akordeon	2001 - 2009
Piklová Marie	akordeon, keyboard	1976 - dosud
Rachová Miroslava	akordeon	1983 - 2001

Klarinet

Malý Josef	klarinet	1953
Voříšek Josef	bicí, kontrabas, kytara, klarinet	1960 - 1974
Voříšek Jan	klarinet, flétna	1963 - 1983
Zákostelecký Bedřich	klarinet	1970 - 1983
Srnka Pavel	kytara, klarinet	1982 - 1983
Hruška Václav	klarinet	1983 - 1993 1996 - 2001
Lukeš Miroslav	klarinet, saxofon, příčná flétna	1982 - dosud
Brázda Pavel	klarinet	1986 - 1992
Reitmaier Pavel	klarinet	1994 - dosud
Karas Petr	klarinet	1998 - dosud
Mráz Lubomír	klarinet, saxofon, HN	2003 - dosud

Saxofon

Lukeš Miroslav	klarinet, saxofon, příčná flétna	1982 - dosud
Mráz Lubomír	klarinet, saxofon, HN	2003 - dosud

Žestě

Rom Ladislav	žestě, bicí	1966 - 1992
Bešťák Jindřich	žestě, dechový orchestr	1975 - 1992
Prášil Milan	PHV, HN, trubka	1975 - 1990
Bašta Milan	žestě	1976 - 1977
Stroner Vladimír	žestě	1977 - 1979 1992 - 1994
Uhlík František	žestě	1979 - 1981
Hrubeš Jaroslav	žestě	1986 - 1995
	keyboard	2001 - 2009
Horejš Jaroslav	žestě	1992 - 1993
Kopřiva Roman	žestě, keyboard	1995 - dosud

Zetek František	žestě	1996 - dosud
-----------------	-------	--------------

Bicí

Voříšek Josef	bicí, kontrabas, kytara, klarinet	1960 - 1974
Rom Ladislav	žestě, bicí	1966 - 1992
Pelíšek Ivan	bicí	1990 - dosud
Novotný Jan	bicí	2008 - dosud

Kytara

Voříšek Josef	bicí, kontrabas, kytara, klarinet	1960 - 1974
Srnka Pavel	kytara, klarinet	1982 - 1983
Slapnička Miroslav	kytara	1987 - 1988
Pelán Josef	kytara	1990 - dosud
Sladkovský Jiří	kytara	2002 - 2004
Srnka Pavel	kytara	2004 - dosud

Violoncello

Kavale Oldřich	violoncello	1954 - 1979 1990 - 1994
Uhlík Stanislav	violoncello	1956
Šabková(Miličková) Alena	violoncello, HN	1979 - dosud
Spišská Martina	violoncello	1994

Housle

Vychodil Antonín	housle	1939 - 1945
Blažek Zdeněk	housle	1952 - 1958
Hála Milan	housle	1953 - 1954
Kotmel Bohumil	housle	1958 - 1968
Průchová Zdeňka	housle	1959 - 1962

Slavík Karel	housle	1962
Houdek Josef	housle	1963
Kouba Eduard	housle	1963
Božka Josef	housle	1964
Hodek Rudolf	housle	1964 - 1966
Treybal Josef	housle	1964
Švec Milan	housle	1967 - 1985
Kohoutová (Havelková) Květa	housle	1968 - dosud
Hrubý Vojtěch	dudy, hoboje, housle	1970 - 1992
Řezáč František	housle	1987 - 1992
Bedřichová (Houdková) Petra	housle, PHV	1998 - dosud
Staňková Jaroslava	housle	2000 - 2002
Režná Julie	housle, HN	2009 - dosud

Dudy

Hrubý Vojtěch	dudy, hoboje, housle	1970 - 1992
Šabek Bohuslav	dudy, HN	1988 - dosud

Hoboj

Hrubý Vojtěch	dudy, hoboje, housle	1970 - 1992
---------------	----------------------	-------------

Kontrabas

Voříšek Josef	bicí, kontrabas, kytara, klarinet	1960 - 1974
---------------	-----------------------------------	-------------

47) Tato kapitola čerpá ze školní kroniky z let 1939 - 2010 a z 60 let ZUŠ Strakonice, str. 5 - 9, 25 dále z 70 let ZUŠ Strakonice, str. 1, 11.

Další informace doplněny z rozhovoru s Mgr. Alenou Šabkovou, duben 2010.

48) Tento seznam převzat z 60 let ZUŠ Strakonice, str. 10 - 13, další informace doplněny z 70 let ZUŠ Strakonice, str. 2 - 11.

DUDÁCKÁ MUZIKA

Úplně původní dudácký soubor vedl Milan Horský ⁴⁹⁾. S jeho odchodem 1962 však zanikl.

V roce 1970 vznikla první skutečná Dudácká muzika v souvislosti s nástupem Vojtěcha Hrubého do funkce ředitele. Podnětem mu byla pochopitelně dudácká tradice města a činnost Prácheňského souboru, jehož součástí se stal. Brzy se mu podařilo s pomocí učitelů ostatních oddělení sestavit první školní soubor ve složení: M. Jankovský - dudy, M. Lukeš - Es klarinet, R. Hlaváček - B klarinet, K. Böhm - housle, V. Kursch - basa. Mladý soubor se představil na téměř stovce produkcí. Pochopitelně na Mezinárodním dudáckém festivalu a vyjma jihočeského kraje i na Chodských slavnostech v Domažlicích, Strážnici, X. FMS v Berlíně 1974 a v tomto roce zároveň zvítězili v celostátní soutěži LŠU v kategorii lidových souborů.

V roce 1988 byl k výuce dud přizván ještě Bohuslav Šabek a o rok později zakládá vlastní dudáckou muziku, která sbírá v rozličných soutěžích jedno ocenění za druhým. Pravidelně se prezentují na Mezinárodním dudáckém festivalu ve Strakonících, na Chodských slavnostech v Domažlicích, Blatenských hudebních slavnostech, účinkovali též na výstavě For Arch v Praze, vernisáži Lidice, koncertech Salve Charitas, svým výkonem doprovodili slavnostní premiéru hry Strakonický dudák v Hradci Králové, vystupovali v české televizi. Několikrát obdrželi i pozvání ze zahraničí, z Německa a Španělska.

Většinu repertoáru pro soubor vytváří sám Bohuslav Šabek, existují však i skladby od jiných autorů věnované přímo jemu. Například od českobudějovického skladatele Josefa Koreše.

49) Tato kapitola čerpá z 60 let ZUŠ Strakonice, str. 22 - 23.

DECHOVÝ ORCHESTR

Tradici dechové hudby ve Strakonících založil Ladislav Rom (nar. 1926).⁵⁰⁾ Pochází z Rožmitálu pod Třemšínem. O jeho první vzdělání, jak už to tehdy bývalo, se postaral místní varhaník František Kašpárek, který ho však učil nejprve na housle. Později, již za války, i na trubku a trombón, neboť mu tyto nástroje scházely v kostelním orchestru, který hrával v neděli, ve svátek, na svatbách i pohřbech. Za války nedbal zákazu a hrál v kapele k tanci, což se nesmělo. Na ostatní nástroje se naučil Rom časem sám.

V Toužimi, kam se přestěhoval, pracoval naráz ve spořitelně, promítal v biografu a učil hrát děti. Chybějící vzdělání si doplnil studiem plzeňské konzervatoře.

Když přišel v roce 1966, jako zkušený muzikant do Strakonic, narazil na nevalný zájem o dechové nástroje. S obtížemi zpočátku naplnil úvazek. Teprve postupem času se žáci začali hlásit ve větším počtu. Vyučoval tady širokou paletu nástrojů - zobcovou flétnu (9 žáků), příčnou flétnu (3), klarinet (22), saxofon (8), trubku (41), lesní roh (15), baskfídlovku (5), baryton (2), pozoun (11), basovou tubu (9), baskytaru (2), kontrabas (1) i bicí (21).

V průběhu let vedl nejen školní malý dechový orchestr a malý taneční orchestr, ale i jazzový orchestr a velký dechový orchestr, později nazývaný Čezeta. Dodnes funguje pod patronací pivovaru jako Nektarka. Díky mnohaleté veřejné činnosti se L. Rom stal velmi známou strakonickou osobností. Kromě dechových orchestrů každoročně o Štědrém dnu řídil i Rybovu „Českou mši vánoční“ v kostele.

O jeho přirozeném pedagogickém nadání svědčí celá řada úspěchů jeho svěřenců. Pravidelně si odváželi z krajských ale i ústředních kol nejvyšší ceny. Jedenáctkrát se účastnil s velkým orchestrem Kmochova Kolína, dvakrát byl pozván na mezinárodní festival FIJO - CHEB v letech 1982 a 1988. V roce 1973 zvítězil malý dechový orchestr na českobudějovické Zlaté křídlovce. Natáčela o něm televize ve Strakonících, Českých Budějovicích, Brně i Lipsku. V Československém rozhlasu nahrál přes 30 skladeb. Počet vystoupení ročně dosahoval i neuvěřitelných čtyřiceti. Mnoho skladeb kapelník sám upravoval.

Po odchodu Ladislava Roma do důchodu v roce 1992 byl dechový orchestr rozpuštěn. Až od roku 1997, s nástupem Františka Zetka, má ZUŠ opět svůj školní dechový orchestr pod

názvem Malá muzika.

U příležitosti osmdesátých narozenin Ladislava Roma mu jeho bývalí žáci za podpory města uspořádali velký koncert v kulturním domě. Mezi gratulanty nechyběli starosta Strakonic Pavel Vondrys ani ředitelka ZUŠ Alena Šabková. Nejlepším důkazem toho, jak si ve Strakonicích Ladislava Roma váží, je udělení titulu „čestný občan města“.

50) Tato kapitola čerpá z 60 let ZUŠ Strakonice, str. 25. Další informace doplněny z rozhovoru s Ladislavem Romem, červen 2009.

L - BAND

Velmi mladým přírůstkem do rodiny strakonických souborů na základní umělecké škole je L - Band ⁵¹⁾. Taneční orchestr založil ve školním roce 2003 - 2004 Miroslav Lukeš. Navázal na dlouholetou tradici dechové hudby, kterou ve Strakonících vybudoval jeho učitel Ladislav Rom. Byl jedním z jeho prvních odchovanců. Rovněž byl i žákem Bedřicha Zákosteleckého.

Miroslav Lukeš se narodil do hudební rodiny. Otec byl kapelníkem a saxofonistou slavného strakonického tělesa a matka zpívala. Po ukončení studií na plzeňské (maturita) a pražské (absolutorium) konzervatoři působí od roku 1982 na ZUŠ ve Strakonících. Vyučuje zobcovou flétnu, klarinet, saxofon a baskytaru. Je členem mnoha hudebních těles.

Poprvé se publiku L - Band představil na „Vánočním koncertě“ ZUŠ v kulturním domě v prosinci 2004.

Soubor má kolem 25 členů. Převahu tvoří saxofony, bývá jich 12, dalšími nástroji jsou 4 trubky, 2 příčné flétny, 2 pozouny, elektrické piano, elektrická kytara, baskytara a bicí. Na soutěže samozřejmě jezdí pouze žáci a bývalí absolventi školy, tak, aby vyhověli podmínkám věkového průměru, ale jinak s nimi na pozoun hraje i Jindřich Bešťák, bývalý učitel ZUŠ, pozdější školní inspektor.

Repertoár tvořily původně především swingové písně, postupně se však záběr L - Bandu rozšiřuje o další žánry: jazz, rock, pop, funky a latin.

Mezi hrané autory patří George Gershwin, Duke Ellington, Irving Mills, Stewie Wonder...

Na vystoupeních zní slavné melodie jako „Over The Rainbow“, „Sing, Sing, Sing“, „Moonlight trende“, „The Pink Panter“, „I Can't Stop Loving You“, ale i tradicionály. Navíc si L - Band neustále rozšiřuje repertoár podle požadavků a povahy vystoupení, kde si ho vyžádají. Proto nacvičil i českou hymnu, fanfáry nebo „Gaudeamus igitur“. ⁵²⁾

V roce 2007 se stal v krajském kole v Třeboni absolutním vítězem a v celostátním finále jazzových, tanečních a estrádních orchestrů v Litvínově získal 3. místo ve velice silné konkurenci přibližně 40 souborů.

V roce 2008 natočil soubor své první nahrávky ve studiu Českého rozhlasu v Českých Budějovicích. Začal spolupracovat s tanečními školami, jimž hudebně doprovází závěrečné

věnečky.

Členové orchestru jsou i výteční sóloví hráči. Přivážejí si ze soutěží jednotlivců i v komorní hře významná ocenění.

L - Band nechybí na pravidelném „Vánočním“ a „Závěrečném koncertu“, které vždy brilantním způsobem zahajuje, a představuje se posluchačům při celé řadě plesů, letních akcí na volném prostranství, poutích a mnoha dalších.

51) Tato kapitola čerpá ze školní kroniky z let 2003 - 2009. Další informace doplněny z rozhovoru s Miroslavem Lukešem, březen 2010.

52) Kadlec Lukáš, *L - Band, ZUŠ Strakonice, Repertoár, 2007*, [online], [citováno 2010-01-15], dostupné z URL, <http://l-band.ic.cz/repertoar.php>.

ÁDH MÓR

Název ve starém keltském jazyce gaeliku znamená přání všeho dobrého.⁵³⁾ Soubor vznikl v roce 2008 pod vedením Pavla Reitmaiera, absolventa českobudějovické konzervatoře, který na ZUŠ vyučuje ještě klarinet a příčnou flétnu.

S malými obměnami má dnes Ádh Mór sedm členů. Čerpá z tradiční hudby Skotska, Irska, Bretaně a Galicie, případně zařazuje do svého repertoáru i tradicionály s českým textem.

Využívá nástroje typické pro lidovou hudbu s keltskými kořeny. Záměrně se vyhýbá syntetickým nástrojům, takže zpěv doprovází dvoje housle, příčná flétna, kytara, akordeon, kontrabas.

Za krátkou dobu své existence se již soubor představil v rámci školních akcí, na vernisážích a podobně.

53) Tato kapitola čerpá z rozhovoru s Pavlem Reitmaierem, březen 2010.

FERE ANGELI

Tento dětský pěvecký sbor základní umělecké školy vznikl v roce 2002.⁵⁴⁾ Zpočátku ho vedla O. Říhová, ale po její tragické smrti je od září 2004 sbormistryní Mgr. Marcela Miková, Ph. D. Jejím otcem je Čestmír Stašek, který dlouhých 56 let řídil Pražský dětský sbor a dále v letech 1973 - 1989 Dětský pěvecký sbor Československého rozhlasu, kde od útlého věku Marcela Miková vystupovala.⁵⁵⁾ Kromě Fere Angeli se věnuje ještě sboru strakonického gymnázia a Vokalissimu.

Od roku 2006 nese sbor název Fere Angeli. V překladu to znamená „téměř andělé“.

Sbor se dělí na 3 předměty: koncertní sbor, hudebně pěveckou přípravu a přípravný sbor. Poslední dva zmiňované byly zavedeny v roce 2006 a jsou určeny pro žáky 2. - 4. tříd základních škol než přejdou do koncertního sboru. Vede je Václava Urbanová.

Nyní Fere Angeli navštěvuje téměř padesát dětí, dívek i chlapců, ve velkém věkovém rozptylu od devíti do sedmnácti let. Většina z nich ke svému sólovému nástroji na ZUŠ využila nabídky sboru jako volitelného předmětu.

Repertoár tvoří převážně české lidové písně ve vícehlasých úpravách (hodně jich upravil Bohuslav Šabek) a písně českých skladatelů 20. století - Zdeňka Lukáše, Petra Ebena, Emila Hradeckého, Václava Neumanna. Nechybí však ani slavné melodie z filmů, mezi nimi „Hallelujah“ Leonarda Cohena, „The Flintstones“ Barbary Hanna ani renesanční hudba a africké tradice.

Sbor si ale s chutí zazpívá rovněž skladby velikánů dříve narozených: W. A. Mozarta, Ceasara Francka a Antonína Dvořáka.

Mladí zpěváci se schází každý pátek v sálku na zámku od 14.30 do 16.00. Před důležitými akcemi se pořádají víkendová soustředění.

Za pouhých 6 let působení Marcely Mikové sbor navštívil mnoho festivalů a soutěží.

V roce 2006 na celostátní přehlídce školních dětských pěveckých sborů, v krajském kole v Písku, vybojoval stříbrné pásmo.

V roce 2007 již získal zlaté pásmo. Zároveň se v Itálii zúčastnil 10. ročníku Alta Pusteria International Chor Festival.

Rok 2008 byl velmi úspěšný. Na Zahradě písní v Praze si vyzpíval zlaté pásmo, v krajském kole v Písku rovněž, z celostátní přehlídky dětských pěveckých sborů si odvezl čestné uznání za dramaturgii soutěžního vystoupení a na Porta musicae v Novém Jičíně mu porota udělila stříbrné pásmo.

V roce 2009 zopakoval úspěch ze Zahrady písní z předešlého roku.

Mimo soutěžní klání je Fere Angeli pravidelným bodem programu na „Vánočním“ a „Závěrečném“ koncertě ZUŠ, ozdobou adventních trhů na nádvoří strakonického hradu, spoluúčinkuje na „Vánočním koncertě pěveckých sborů“, „Jarním rozezpívání“. V říjnu 2009 společně vystupoval s Lubomírem Brabcem a Danielem Hůlkou.

Letos na přelomu dubna a května se představí na soutěži v Neerpeltu v Belgii.

Se sborem jako korepetitor spolupracuje Bohuslav Šabek.

54) Tato kapitola čerpá z: *Miková Marcela, Fere Angeli, dětský pěvecký sbor ZUŠ Strakonice, 2008, [online], [citováno 2009-11-05], dostupné z URL, <http://fereangeli.lumika.cz> a z 70 let ZUŠ Strakonice, str. 1, 30 - 34. Další informace doplněny ze školní kroniky 2004 - 2009.*

55) *České sbory, Unie českých pěveckých sborů, Sbormistrovský rekordman slaví „80 Stašků“, 2007, [online], [citováno 2009-11-06], dostupné z URL, http://www.ucps.cz/portal/cz/01-01-clanek.php?see_ID=810.*

VÝTVARNÝ OBOR

Otevření toho oboru na ZUŠ Strakonice spadá do roku 1961.⁵⁶⁾ Počátečních 37 žáků vedl akademický malíř Jiří Rejžek. Palčivým problémem byl nestálý a nevhodný prostor. Z Bílé růže a bývalé Markovy továrny se v roce 1962 přestěhoval do kulturního domu, pak 1965 opět do Bílé růže, až od roku 1973 konečně na delší dobu zakotvil v budově bývalé hospodářské školy v ulici Svatopluka Čecha a od roku 2003 se stejně jako ostatní obory nastalo usadil v budově ZUŠ v ulici Kochana z Prachové 263.

Od roku 1964 působí na škole Růžena Vizinová. Byla zde téměř dvacet let a její jméno je spjato s celou řadou nejrůznějších úspěchů a ocenění. V průběhu let se zájem o výtvarný obor zvyšuje, a tak v roce 1978 nastupuje PaedDr. Jarmila Lískovcová, absolventka pedagogické fakulty a doktorandského studia v Českých Budějovicích, která je v současnosti i členkou ústřední umělecké rady. Navazuje na vynikající výsledky oboru z předchozích let. Výtvarný obor bývá hodnocen mezi nejlepšími v republice.

Významná ocenění ze soutěží: „Mezinárodní dětská výtvarná výstava Lidice“, „Alšova země“, „Evropa ve škole“, „Děti mír a umění“, „FIJO Cheb“, „Rozhlasová pohádka očima dětí“, „Soutěž Českého rozhlasu“, „Soutěž Olympijského výboru“, „Shankarova soutěž“ v Indii, „Hyvinkay“ ve Finsku, „Soutěž Jihoafrické republiky“...

Dále se žáci účastní i zajímavých projektů v různých městech. Například Agora 1994 - 1996, Arnstadt očima dětí, Umění - společná řeč, Objekty na motivy baletů P. I. Čajkovského.

Dále pořádají výtvarníci pravidelné výstavy na společné téma, například „Slunečný svět“, „Svět barev a fantazie“, „Dialogy s minulostí“, „Cesty k sobě“, „Hledání a objevy“, kde jsou připravovány i činnosti pro malé návštěvníky.

Žáci výtvarného oboru spolupracují i s ostatními obory ZUŠ. Vybrané obrázky jsou otiskovány na vstupenkách a programech „Vánočního“ a „Závěrečného koncertu“, žákovské práce také zdobí sál kulturního domu, kde se koncerty pořádají, a pro představení literárně dramatického oboru tvoří loutky a kulisy.

Rovněž práce mladých výtvarníků zdobí i prostory strakonické nemocnice, radnice a dalších institucí.⁵⁷⁾

Oborem prošlo bezpočet budoucích výtvarných pedagogů, akademických malířů,

architektů, designérů...

Chronologický přehled vyučujících výtvarného obor ⁵⁸⁾

1961 - 1974	Rejžek Jiří, akademický malíř
1964 - 1985	Vizinová Růžena
1973 - 1974	Němec Jan
1975 - 1978	Pintýř Miroslav - externě
1981 - 1984	Pintýř Miloslav - externě
1978 - dosud	PaedDr. Lískovcová Jarmila
1978 - 1979	Kos Milan
1985 - 1987	Švecová Milena
1986 - 1991	Kos Milan - externě
1987 - 1990	Kubelka Jan, akademický malíř
1990 - dosud	Mgr. Bělochová Věra
1992	Oberfalcerová Zdena
1993 - 1994	Kovalčík Petr
1996 - dosud	Mgr. Kropáčková Ilona
1996 - 1997	Mgr. Malinová Jana - externě
1996 - 2002	Mgr. Křešnička Ivan
1997 - 2001	Mgr. Drančáková Eva
1997 - 2006	Mgr. Uhriková Dita
1999 - dosud	Kropáčková Ilona
2000 - dosud	Mgr. Schwarzová Ivana
2007 - dosud	Musil Karel

56) Tato kapitola čerpá z 60 let ZUŠ Strakonice, str. 28 - 29, 39 dále z 70 let ZUŠ Strakonice, str. 1 a z Výtvarný obor ZUŠ Strakonice, Základní umělecká škola Strakonice, 2009, str. 19 - 29. Další informace doplněny z rozhovoru s Mgr. Alenou Šabkovou, duben 2010.

57) *Základní umělecká škola ve Strakonících, Výtvarný obor, [online], [citováno 2009-12-04], dostupné z URL, http://zus.strakonice.cz/index_zus.php?obor=vytvarny&predmet=plosna-tvorba.*

58) Tento seznam převzat z 60 let ZUŠ Strakonice, str. 30, další informace doplněny z 70 let ZUŠ Strakonice, str. 2 – 11.

TANEČNÍ OBOR

Vznikl v roce 1977, ačkoliv chyběl kvalifikovaný vyučující. ⁵⁹⁾ V krátkých časových odstupech se zde vystřídají Jana Chocholová, Jana Sedláčková, Marie Bokrová, Helena Hulová. V počátcích trpí především nestálým vedením. Až od roku 1982 nastupuje Eva Kostolanyiová, bývalá baletka Národního divadla v Bratislavě, první výrazná osobnost, která pozvedla úroveň oboru. Její práce s žáky a choreografie vystoupení vzbuzují obdiv. Základy výuky staví na klasickém baletu. Vzroste počet dětí na 70 a výuka je umístěna ve sportovní hale.

Na první soutěži, jíž se účastní ve školním roce 1984 - 1985, předstihují i České Budějovice, kde měl taneční obor mnohaletou tradici.

Několik jejích odchovanců se dokonce rozhodlo pro studia na odborných školách nebo ke vstupu do praxe. Mezi nimi například Radka Slavíková, Jana Kucharczyková, Lenka Martínková a Naďa Kabelová, která se po studiu stala sólistkou Jihočeského divadla v Českých Budějovicích. Tři školní roky vedla i taneční obor ve Strakonících.

V roce 1991- 1992 se stává Eva Kostolanyiová ředitelkou školy a taneční obor vede její manžel Ján Kostolanyi, rovněž bývalý sólista baletu Národního divadla v Bratislavě, který úspěšně přebírá třídu po své manželce a vychová také několik slibných talentů. Mezi nimi například Lenka Slavíková, Klára Šenkýřová, Michaela Jeřábková a Petra Wiedemanová.

Po odchodu Jána Kostolanyiho se pedagogické vedení v tanečním oboru bohužel často střídalo a přerušila se tak kontinuita výuky.

V současnosti vede taneční obor Alice Janotová, jež je též bývalou žákyní školy.

Chronologický přehled vyučujících tanečního oboru ⁶⁰⁾

1977 - 1978	Chocholová Jana
1978 - 1978	Sedláčková Jana
1978 - 1979	Bokrová Marie
1979 - 1982	Hulová Helena

1982 - 1996	Kostolanyiová Eva
1996 - 2005	Kostolanyi Ján
2006 - 2008	Hrušková (Kabelová) Naděžda
2006 - 2007	Janotová Alice
2007 - 2008	Kulíková Iva
2008	Janotová Alice
2008 - 2009	Bagáčová Viera
2009 - dosud	Janotová Alice

59) Tato kapitola čerpá z 60 let ZUŠ Strakonice, str. 37.

60) Tento seznam vytvořen na základě údajů v 60 let ZUŠ Strakonice, str. 37 a doplněn z 70 let ZUŠ Strakonice, str. 2 - 11 a z rozhovoru s Alicí Janotovou, duben 2010.

LITERÁRNĚ DRAMATICKÝ OBOR

Je poměrně mladým oborem.⁶¹⁾ Vznikl až v roce 1988. První vyučující se stala Jana Fixová. Podobně jako výtvarnému oboru i zde působily těžkosti nestálé prostory. Z přízemí zámku a z domu kultury se nakonec rovněž přesunul v roce 1993 do budovy v ulici Kochana z Prachové.

Když se v roce 1994 ujal vedení Ivan Křešnička, rozšířil výuku i o loutkoherectví.

Od roku 1995 se děti účastnily přehlídky „Skupovy Strakonice“ s hrami: „Šípková Růženka“ A. Provazníkové, „Zvířata“ M. Macourka, „Žirafí opera“ J. Preverta, „Jde jaro“ J. Křešničky, „Ovčákova dcera“ W. Saroyana, „Boj o nevěstu“ J. A. Novotné.

Děti se představily několikrát na přehlídce „Bechyňské jaro“, v roce 1997 na přehlídce „Dětská scéna 97“ v Ústí nad Orlicí a v roce 1999 s hrou „Kozy v naší obci“ v divadle „Říše loutek“ v Praze.

Od roku 2004 převzala obor Jiřina Lhotská, absolventka dramaturgie na DAMU. Původně působila jako ředitelka školy v Kralupech nad Vltavou. Je předsedkyní ústřední umělecké rady v literárně dramatickém oboru a vede dramatické semináře.

Žáci se pod jejím vedením mohou pochlubit celou řadou významných úspěchů. Rovněž nezapomenutelným způsobem uvádějí „Vánoční“ a „Závěrečný koncert“ ZUŠ. Nejenže ohlašují jednotlivá čísla, ale drobnými gagy a glosami vtipně připraví diváky na následující vystoupení. Často své výstupy ještě okoření svižnou hereckou akcí. Posluchači oboru nechybějí ani mezi účinkujícími na různých vernisážích a dalších.

Chronologický přehled vyučujících literárně dramatického oboru⁶²⁾

1988 - 1994	Fixová Jana
1994 - 2002	Křešnička Ivan
2002 - 2004	Kulířová Iva
2004 - dosud	Lhotská Jiřina

61) Tato kapitola čerpá z 60 let ZUŠ Strakonice, str. 38 a doplněn z: *Základní umělecká škola ve Strakonících, Literárně dramatický obor*, [online], [citováno 2010-02-06], dostupné z URL, http://zus.strakonice.cz/index_zus.php?obor=dramaticky.

62) Tento seznam vytvořen na základě údajů v 60 let ZUŠ Strakonice, str. 38 a doplněn z 70 let ZUŠ Strakonice, str. 2 - 11.

Přehled počtu žáků v jednotlivých letech a oborech ⁶³⁾

	Celkový počet žáků	hudební obor	výtvarný obor	taneční obor	dramatický obor
1999-2000	670	314	257	65	34
2000-2001	670	307	262	68	30
2001-2002	670	309	285	56	20
2002-2003	716	337	299	57	23
2003-2004	727	352	292	63	20
2004-2005	731	390	283	51	17
2005-2006	729	386	273	52	18
2006-2007	737	397	269	43	27
2007-2008	750	415	260	45	30
2008-2009	748	425	246	43	34

63) Tato tabulka je převzata z 70 let ZUŠ Strakonice, str. 36.

Pedagogický sbor ve školním roce 2009 - 2010 ⁶⁵⁾

Hudební obor

Bedřichová (Houdková) Petra, Čásenský Stanislav, Drábková Lucie, Jandová Jindra, Karas Petr, Kohoutová (Havelková) Květa, Kopřiva Roman, Krejčíková Jana, Lukeš Miroslav, Míčková Jaroslava, Miková Marcela, Mráz Lubomír, Novotný Jan, Pelán Josef, Pelíšek Ivan, Piklová Marie, Reitmaier Pavel, Srnka Pavel, Šabek Bohuslav, Šabková (Miličková) Alena, Urbanová Václava, Valíčková Marie, Zetek František

Výtvarný obor

Bělochová Věra, Lískovcová Jarmila, Musil Karel, Schwarzová Ivana

Taneční obor

Janotová Alice

Literárně dramatický obor

Lhotská Jiřina

65) Tento přehled čerpá z: *Základní umělecká škola ve Strakonících, Učitelé*, [online], [citováno 2010-02-07], dostupné z URL,

http://zus.strakonice.cz/index_zus.php?ucitele=1 a doplněný z rozhovoru s Mgr. Alenou Šabkovou, duben 2010.

Současnost

Ve Strakonících žije zhruba 24 tisíc obyvatel. ⁶⁶⁾ Ve městě je bohatá nabídka zájmových mimoškolních aktivit, což vedle vyššího školného hovoří v neprospěch ZUŠ. Ve prospěch samozřejmě mluví kvalifikovaní vyučující, individuální výuka, možnost prezentace na veřejnosti. Pravidelně jsou zveřejňovány měsíční akce v městském Zpravodaji, který je zdarma zasílán všem občanům města. Reportáže o významných úspěších a vystoupeních natáčí a vysílá strakonická televize.

ZUŠ Strakonice je příspěvková organizace s právní subjektivitou a jejím zřizovatelem je od 1. 10. 2001 Jihočeský kraj.

Zavedení jednodinové týdenní dotace, při zachování stávajících osnov, představuje v současné době velký problém. Navíc se změnila i podmínky ve společnosti. Dnešní nabídka zájmových aktivit je opravdu velice široká a děti často každý den navštěvují nějaký kroužek, a proto jin času na cvičení zbývá málo. Klavírní oddělení se má řídit osnovami z roku 1982, v nichž se počítá se dvěma hodinami týdně. Doporučený počet skladeb je téměř nemožné v dnešní době splnit. Stejně tak zachovat předepsanou náročnost. Rovněž vstup do EU ředitelé a učitelé základních uměleckých škol očekávali s obavami. Vždyť systém státních škol, jaký existuje u nás, jinde nemají a zazněly i hlasy, že ZUŠ začnou spadat pod zájmové aktivity. Tato skutečnost by s sebou nesla celou řadu neblahých dopadů. Také proto se začalo pracovat na reformě. Rámcově vzdělávací program by měl umožnit každé škole tvorbu vlastního školního vzdělávacího plánu a tím nahradit zastaralé osnovy. Nastavit si plán tak, aby byl skutečně splnitelný a odpovídal skutečnosti. ZUŠ by si tak měly vybojovat své místo na slunci a obhájit své zachování.

66) Tato kapitola čerpá z : Zpráva z vlastního hodnocení školy, ZUŠ Kochana z Prachové 263, Strakonice, 2010, archiv ZUŠ Strakonice, str. 3, 4, 7.

Rámcově vzdělávací program pro umělecké obory základního uměleckého vzdělávání

V září letošního roku (2010) by měly všechny základní umělecké školy v České republice zahájit vypracování svých školních vzdělávacích programů podle RVP ZUV a tím se opožděně přiřadit k ostatním školám u nás - mateřským, základním a gymnáziím, které podle plánu již učí.⁶⁷⁾

Tento projekt byl zahájen v květnu 2009 a je uskutečňován Výzkumným ústavem pedagogickým v Praze jako partnerem Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Byla vypracována pilotní verze dokumentu, jež bude po připomínkování a konečných úpravách schválena ke konci školního roku MŠMT.

Jedná se o běh na dlouhou trať. Do tvorby RVP je přizváno 39 partnerských takzvaných pilotních ZUŠ ze všech krajů, ale především všech typů ZUŠ - jednooborových, čtyřoborových, soukromých, z malých i velkých měst, aby vzniklý RVP byl výsledkem spolupráce a maximálně vyhovoval všem. Proto také jsou zapojeni nejen ředitelé, ale i samotní učitelé, kterých se vzniklý program nakonec týká nejvíc.

V dubnu 2012 mají již veškeré základní umělecké školy podle vlastních školních vzdělávacích plánů vyučovat. Konečně tak po mnoha letech nebude výuka v rozporu s osnovami.

RVP ZUV by měl každé ZUŠ dát prostor pro její specifika, strukturalizaci výuky a měl by určit minimum v učebních plánech. Finanční prostředky by měly být zachovány a vznikly by disponibilní hodiny, s nimiž bude moci škola volně nakládat podle zájmu žáků. Celkově by se ZUŠ měly stát flexibilnějšími a tím životaschopnějšími.

Na základě Rámcově vzdělávacího programu základního uměleckého vzdělávání si každá škola vytvoří vlastní školní vzdělávací program. RVP navazuje na trendy vzdělávání v zemích EU, proto tuto povinnost ukládá školský zákon.

Cílem ZUV je poskytnout dětem vzdělání s ohledem na jejich potřeby a možnosti, připravit na studium na středních a vysokých školách uměleckého a pedagogického zaměření,

ale i nabídnout širší rozhled, rozvíjet a kultivovat jejich osobnost.

67) Tato kapitola čerpá z článku: *Projekt, který má připravit reformu v ZUŠ, in: Talent, číslo 5, ročník 12, vydává Sdružení pro umění a výchovu Talent, leden 2010, str. 22 a 23, doplněné z: VÚP v Praze, Základní umělecké školy čekají změny, 4. 6. 2007, [online], [citováno 2010-02-07], dostupné z URL, www.vuppraha.cz/clanek/391.*

Závěr

Zpracování historie Základní umělecké školy ve Strakonících si vyžádalo nastudování materiálů většinou pramenné povahy: školní kroniky, programů koncertů, novinových výstřižků. Rovněž bylo zapotřebí oslovit mnoho osob, které měly nebo mají s mým tématem co dočinění, pro upřesnění faktů a pro zaplnění prázdných míst, na něž jsem v kronikách několikrát narazila.

Z nasbíraných informací mohla vzniknout tato práce, která si kladla za cíl poprvé celistvě, i když stručně, předložit historii strakonické školy od jejího vzniku až po současnost.

Bohužel kronika neobsahuje vždy všechny potřebné údaje, takže jednotlivé školní roky jsem zde zaznamenala v různém rozsahu. Až v posledních letech je kronika vedena vzorných způsobem a je výborným materiálem k čerpání informací.

Věřím, že má práce pomůže všem, kteří se budou chtít seznámit s minulostí školy, aniž by museli navštěvovat archiv, pročíst několik stovek stran, prokousávat se mnohdy nečitelnými rukopisy, oslovovat pamětníky i současné pedagogy, studovat hodnotící zprávy.

Přeju ZUŠ ve Strakonících mnoho úspěchů, a aby zpracování dalších let jejího působení obsahovalo pouze příznivé záznamy.

Věřím, že základní umělecké školy u nás skutečně patří k národnímu pokladu a že vysoká úroveň estetické výchovy bude moci být zachována pro další generace talentovaných dětí.

Soupis zdrojů

Kronika ZUŠ Strakonice, Státní okresní archiv Strakonice, bez inventárních čísel, nezpracováno:

Kronika 1939 – 1967

Kronika 1967 – 1969

Kronika 1975 – 1997

Kronika 1997 – 1998

Kronika ZUŠ Strakonice, archiv ZUŠ Strakonice 1998 – 2010 (jednotlivé sešity)

25 let Lidové školy umění ve Strakonících, vydala Lidová škola umění ve Strakonících ve spolupráci s odborem školství a kultury ONV ve Strakonících, 1965

60 let ZUŠ Strakonice, vydala ZUŠ Strakonice s pomocí Kruhu přátel ZUŠ, MěÚ, OÚ a ŠÚ Strakonice, podniku Fezko a. s., Jitex Písek a. s., 2000

70 let ZUŠ Strakonice, Základní umělecká škola Strakonice, 2009

Výtvarný obor ZUŠ Strakonice, Základní umělecká škola Strakonice, 2009

Zpráva z vlastního hodnocení školy, ZUŠ Kochana z Prachové 263, Strakonice, 2010, archiv ZUŠ Strakonice

Rozhovor s Janem Dostalem, Senešnice, 13. 2. 2009

Rozhovor s Mgr. Alenou Šabkovou, Strakonice, duben 2010

Rozhovor s Annou Hejlíkovou, Strakonice, květen 2009

Rozhovor s Ladislavem Romem, Strakonice, červen 2009

Rozhovor s Miroslavem Lukešem, Strakonice, březen 2010

Rozhovor s Pavlem Reitmaierem, Strakonice, březen 2010

Rozhovor s Alicí Janotovou, Strakonice, duben 2010

Cvrček, J. ZD.: *Strakonice, město, lidé, osudy*, Městský národní výbor v Strakonících, 1989

Hankovec, M.: *Významní rodáci Strakonicka*, Šumava s. r. o. Český Krumlov, 2005

Menclová, D.: *České hrady*, Odeon, 1972

Kuthan, J.: *Jižní Čechy, krajina, historie, umělecké památky*, Orbis 1974

Tříška, K. a kol.: *Hrady, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku*, Svoboda 1986

Režný, J.: *Písně a řeči vážné - nevážné - darebné (kapitoly ze života lidu prácheňského)*, Muzeum středního pootaví Strakonice 2008

Režný, J.: *Po stopách dudáků na Prácheňsku*, Muzeum středního pootaví Strakonice 2004

Šimek, R. G. a kol.: *Strakonice*, Nová Šumava, 1933

Talent (měsíčník), číslo 5, ročník 12, vydává Sdružení pro umění a výchovu Talent, leden 2010, str. 22

Základní umělecká škola Oskara Nedbala, Historie, Polák Roman, 2006, [online], [citováno 2010-02-09], dostupné z URL, <http://www.zustabor.wz.cz/historie.htm>

Základní umělecká škola Vimperk, Historie ZUŠ, 2005 - 2008, [online], [citováno 2009-11-12], dostupné z URL, <http://www.zusvimperk.cz/historie.php>

Město Strakonice a region, Strakonice – město dudáků, [online], [citováno 2009-11-13], dostupné z URL, <http://www.folklornisdruzeni.cz/mesto-strakonice-a-region>

Iforum – Prosinec 2008, Alšova země, [online], [citováno 2009-11-12], dostupné z URL, <http://iforum.cuni.cz/IFORUM-5141.html>

OA – Poruba – Obchodní Akademie Ostrava, Evropa ve škole, 2010, [online], [citováno 2010-04-14], dostupné z URL, http://www.oe-poruba.cz/evropa_ve_skole_10.php

Městské kulturní středisko, Mezinárodní dudácký festival, MěKS, 2008, [online], [citováno 2009-11-12], dostupné z URL, <http://www.strakonice.cz/kultura/index.php?page=mdf---mezinarodni-dudacky-festival>

Kasalická. I.: Historie výstavy, listopad 2008, [online], [citováno 2010-03-02], dostupné z URL, <http://www.mdvv-lidice.cz/vystava/historie/>

Miková Marcela, Fere Angeli, dětský pěvecký sbor ZUŠ Strakonice, 2008, [online], [citováno 2009-11-05], dostupné z URL, <http://fereangeli.lumika.cz>

České sbory, Unie českých pěveckých sborů, Sbormistrovský rekordman slaví „80 Stašků“, 2007, [online], [citováno 2009-11-06], dostupné z URL, http://www.ucps.cz/portal/cz/01-01-clanek.php?see_ID=810

Základní umělecká škola ve Strakonících, Výtvarný obor, [online], [citováno 2009-12-04], dostupné z URL, http://zus.strakonice.cz/index_zus.php?obor=vytvarny&predmet=plosna-tvorba

Základní umělecká škola ve Strakonících, Literárně dramatický obor, [online], [citováno 2010-02-06], dostupné z URL, http://zus.strakonice.cz/index_zus.php?obor=dramaticky

Základní umělecká škola ve Strakonících, Učitelé, [online], [citováno 2010-02-07], dostupné z URL, http://zus.strakonice.cz/index_zus.php?ucitele=1

VÚP v Praze, Základní umělecké školy čekají změny, 4. 6. 2007, [online], [citováno 2010-02-07], dostupné z URL, www.vuppraha.cz/clanek/391

ZUŠ B. Jeremiáše, Založení hudební školy, [online], [citováno 2010-02-09], dostupné z URL, <http://www.zusbjcb.cz/htmlvse/historie.htm>

Základní umělecká škola Otakara Ševčíka v Písku, Historie školy, [online], [citováno 2010-02-09], dostupné z URL, <http://www.zuspisek.cz/?ID=historie-skoly>

OBSAH

ANOTACE	2
PODĚKOVÁNÍ	3
ÚVOD	4
Hudební tradice ve Strakonících před vznikem Základní umělecké školy	7
Historie Základní umělecké školy Strakonice	
ANTONÍN VYCHODIL	12
EMA KEPKOVÁ	15
ZDENĚK BLAŽEK	19
JOSEF NECHVÁTAL	22
JAN DOSTAL	22
STANISLAV ČÁSENSKÝ	31
KAREL ALLIGER	31
LADISLAV ROM	34
VOJTĚCH HRUBÝ	34
MILAN PRÁŠIL	35
VÁCLAV HRUŠKA	42
EVA KOSTOLANYIOVÁ	43
JARMILA LÍSKOVCOVÁ	48
ALENA ŠABKOVÁ	51
HUDEBNÍ OBOR	58
DUDÁCKÁ MUZIKA	66
DECHOVÝ ORCHESTR	67
L – BAND	69
ÁDH MÓR	71
FERE ANGELI	72

VÝTVARNÝ OBOR	74
TANEČNÍ OBOR	77
LITERÁRNĚ DRAMATICKÝ OBOR	79
Přehled počtu žáků v jednotlivých letech a oborech	81
Pedagogický sbor	82
Současnost	83
Rámcově vzdělávací program pro umělecké obory základního uměleckého vzdělávání	84
ZÁVĚR	86
SOUPIS ZDROJŮ	87
OBSAH	91
PŘÍLOHY	93

PŘÍLOHY

- Obr. č. 1 Ema Kepková při vyučování
- Obr. č. 2 Ema Kepková při představení Babička
- Obr. č. 3 Učitelský sbor na jaře 1958
- Obr. č. 4 Houslový soubor 1959
- Obr. č. 5 Recitační kroužek 1959
- Obr. č. 6 Anna Hejlíková a Jan Dostal
- Obr. č. 7 Novinový výstřížek z Concertina Praga 1967
- Obr. č. 8 Účastníci Kociánovy houslové soutěže K. Havelková, V. Hudeček, P. Hadraba a jejich učitel B. Kotmel
- Obr. č. 9 Ukázka práce s dětmi v hodinách PHV
- Obr. č. 10 Dopis Václava Hudečka ZUŠ Strakonice 19. 3. 2000
- Obr. č. 11 Současné soubory školy: Dudácká muzika, Malá muzika, L – Band a Fere Angeli
- Obr. č. 12 Jan Dostal 13. 2. 2009

Obr. č. 1

Večer B. Němcové. E. Kapková s žáky. (1954)

Obr. č. 2

Obr. č. 3

Obr. č. 4

Obr. č. 5

Obr. č. 6

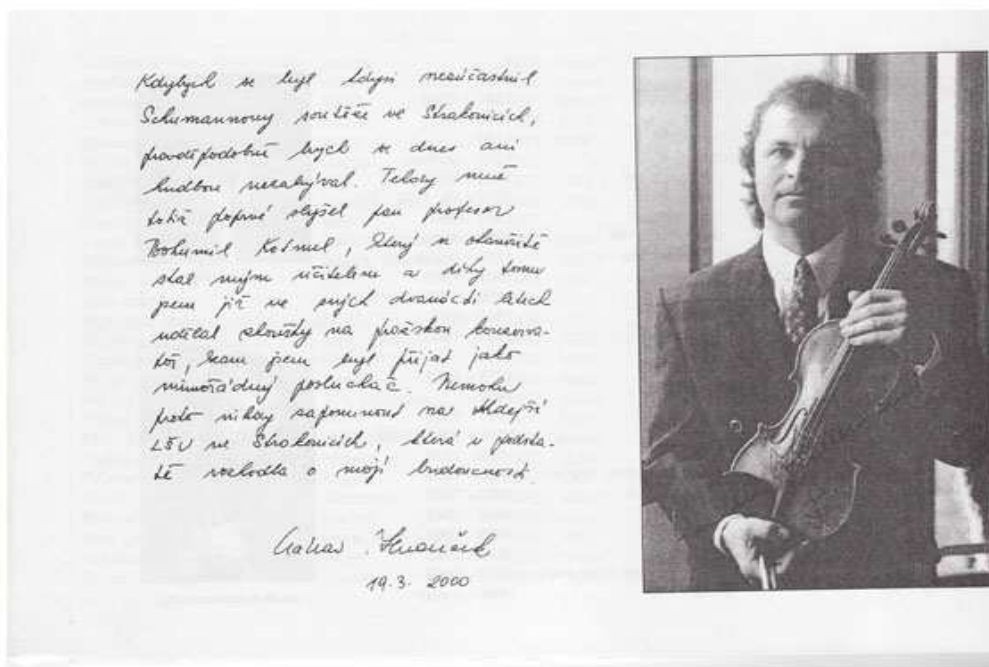
Obr. č. 7

Obr. č. 8

Obr. č. 9

Obr. č. 10

Obr. č. 11

Obr. č. 12

Prohlášení

Diplomová práce v nezkrácené podobě:

prohlašuji, že jsem svoji diplomovou práci na téma „Základní umělecká škola ve Strakoncích“ vypracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Dále prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění, souhlasím se zveřejněním své diplomové práce v nezkrácené podobě, a to elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách.

V Českých Budějovicích.....

.....

Lucie Drábková